

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 13. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15)28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1915

ΚΛΕΦΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΙΣΑΒΟΥ

“Ο Όλυμπος κι’ ὁ Κίσαβος, τὰ δυὸ βουνὰ
(μαλώνουν,
τὸ ποῖο νὰ ρήξῃ τὴ βροχὴ, τὸ ποῖο νὰ ρήξῃ
(χιόνι.
“Ὁ Κίσαβος ρήχει βροχὴ κι’ ὁ Όλυμπος
(τὸ χιόνι.
Γυοῖζειτότ’ ὁ Όλυμπος καί λέγει τοῦ Κισάβου.
« Μὴ μὲ μαλώνης Κίσαβε, μπρὲ τουρκοπα-
(τημένε,
ποῦ σὲ πατήῃ ἡ Κονιαρὰ κ’ οἱ Λαρσινοὶ
(Αγαδες.
Ἐγὼ εἶμ’ ὁ γέρος Όλυμπος ἔς τὸν κόσμον
(ξακουσμένον.
Ἐχω σαράντα δυὸ κορφαῖς κ’ ἐξήντα δυὸ
(βρουσοῦλαις,
κάθε κορφή καὶ φλάμπουρο κάθε κλαδί καὶ
(κλέφτης.
Κι’ ὅταν τὸ παίρνῃ ἡ ἀνοιξὴ κι’ ἀνοίγουν τὰ
(κλαδάκια,
γεμίζουν τὰ βουνὰ κλεφτιά καὶ τὰ λαγκάδια
(σκλάβους.
Ἐχω καὶ τὸν χρυσὸν αἰτὸ, τὸν χρυσοπλου-
(μισμένο,
πάνω ἔς τὴν πέτρα κάθετα καὶ μὲ τὸν ἥλιο
(λέγει.
« Ἦλιε μ’ δὲν κοῦς τ’ ἀποταχὺ, μόν’
(κοῦς τὸ μεσημέρι,
νὰ ζεσταθοῦν τὰ νύχια μου, τὰ νυχποδάρα
(μου ; »

(Τὸ ἄσμα εἶναι ἀλληγορικόν, ὑπονοοῦν κλέφτην
δοσι; καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν ἐννοεῖ ν’ ἀπάσχη
τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ παραμένει εἰς τὰ βουνά. Ὅμοιον

εἶναι καὶ τὸ τεμάχιον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν κα-
τακλείδα τοῦ προσηγουμένου ἄσματος τοῦ Όλύμπου
καὶ τοῦ Κισάβου.)

Ἐνας αἰτὸς περήφανος, ἕνας αἰτὸς λεβέντης
ἀπὸ τὴν περιφάνεια του κι’ ἀπὸ τὴν λεβεντιά του,
δὲν πάει τὰ κατώμερα νὰ καλοξεχειμέσῃ,
μὸν μένει ἀπάνω ἔς τὰ βουνά, ψηλὰ ἔς τὰ
(κορφοβούνια.
Κι’ ἔρρηξε χιόνια ἔς τὰ βουνά καὶ κρού-
(σταλλά ἔς τοὺς κάμπους;
ἐμάργωσαν τὰ νύχια του κι’ ἐπέσαν τὰ φτερά του.
Κι’ ἀγνάντιο βγῆκε κι’ ἔκατσε, ἔς ἕνα
(ψηλὸ λιθάρι,
καὶ μὲ τὸν ἥλιο μάλωνε καὶ μὲ τὸν ἥλιο λέει.
« Ἦλιε, γιὰ δὲ βαρεῖς κι’ ἐδῶ ἔς τούτην τὴν
(ἀποσκιούρα,
νὰ λειώσουνε τὰ κρούσταλλα, νὰ λειώσουνε τὰ
(χιόνια,
νὰ γίνῃ μιὰ ἀνοιξὴ καλὴ, νὰ γίνῃ καλοκαῖρι,
νὰ ζεσταθοῦν τὰ νύχια μου νὰ γιάνουν τὰ
(φτερά μου,
νὰ ρθοῦνε τ’ ἄλλα τὰ πουλιά καὶ τ’ ἄλλα
(μου τ’ ἀδέρφια».

(Ἐκ τῆς Συλλογῆς Ν. Γ. Πολίτου)

Σημ.— Κονιαρὰ τὸ ἔθνος τῶν Κονιαρηδίων, τῶν
ἐξ Ἰκονίου ἐποικησάντων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῇ Νο-
τίῳ Μακεδονίᾳ Τούρκων.— Φλάμπουρο, σημαία
(κλέφτικης οἰκίας).

Σημ.— μόν’ (μόνον) ἀλλά. — Ἐμάργωσαν =
ἐξεπάγασαν. — Ἀποσκιούρα = ἀνήλιος τόπος.

Η ΠΑΤΡΙΣ

Πώς μπορεί νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς τι εἶναι ἡ Πατρίς ; Πώς μπορεί νὰ κλείσῃ μέσα σὲ λίγα λόγια αὐτὸν τὸν θησαυρὸν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα μόνο γεμίζει τὴν ψυχὴν μὲ μιὰ ξαφνικὴ φωτιὰ, καὶ μὲ ἓνα αἶσθημα γλυκὺ καὶ τρομερὸ, ἀπὸ ἀγάπῃ, ζήλειαν καὶ ὑπερηφάνειαν !

Πατρίς ! δηλαδὴ αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν παιδικὴν μας ἡλικίαν ἢ ἐνθύμησις τοῦ παπποῦ καὶ τὰ πολεμικὰ του διηγήματα· τὸ πρῶτο χαμόγελο μεταξὺ μιᾶς ζωῆς ποῦ ξυπνᾷ καὶ τῆς γῆς ποῦ τὸ δέχεται· τὸ γλυκὸ νανούρισμα τῆς μητέρας μας· τὸ ταπεινὸ κῦτταγμα τῶν ἰδίων λόφων, τῶν ἰδίων κοιλάδων, τοῦ ἰδίου οὐρανοῦ.

Πατρίς ! δηλαδὴ αἱ πρῶται συγκινήσεις μιᾶς καρδιάς δώδεκα ἐτῶν, ὅταν διαβάσῃ τοὺς Ἑθνικοὺς ἀγῶνας· ὁ ὄρκος τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος ὀρκίζεται, ὅτι θὰ ἀγαπᾷ πάντα, αὐτὸ τὸ μυστηριώδες πρᾶγμα καὶ ἡ ὑπερηφάνεια ὅτι τὸ ὑπηρετεῖ ἐπὶ τέλους ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα· ἡ ἀνάπαισις τοῦ γέροντος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡσυχος γιὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν του, καὶ ἡ πεποίθησις ποῦ ἔχει, ὅτι οἱ ξένοι δὲν θὰ τὸν ἐνοχλήσουν στὸν τάφο του.

Πατρίς ! δηλαδὴ, ἡ Ἐκκλησία ὅπου ἐβαπτισθήκαμε, καὶ τὸ κοιμητήριον ποῦ ἔχει τὰ κόκκαλα τῶν προγόνων μας. Πατρίς ! δηλαδὴ, ἡ Ἑθνικὴ Σημαία, τὴν ὁποίαν στῆς κρίσιμες στιγμὲς τῆς μάχης, ἐκατὸ χεῖρα τρέμοντα πέρνοντες μέσα ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον· Πατρίς ! δηλαδὴ ὁλόκληρος ἓνας λαὸς, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ἐλεύθερό του βῆμα, κάμνει νὰ ἀντηχῇ τὸ ἐλεύθερο χῶμα ἐνὸς Ἑθνικοῦ : "Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν, καὶ κάτι παραπάνω ἀκόμη, εὐρίσκονται σὲ μιὰ γλυκεῖα λέξι, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς ἔβαλε μέσα στὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ ἀγαπητότερα καὶ τὰ ἱερώτερα.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

A. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ — ΚΛΕΦΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

"Ὅστις παρηκολοιήθησεν ἔστω καὶ μίαν ἐκδρομὴν μιᾶς Ὀμάδος Ἑλλήνων Προσκόπων, ὠρισμένως θὰ ἐνεθυμῆθῃ τὸν βίον τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν καὶ τῶν ὀρεισιβίων Ἑλλήνων στρατιωτῶν τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνος, τῶν ἀρματωλῶν καὶ κλεφτῶν. Ἄν δὲ διεσώθῃ ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων τούτων μέχρις ἡμῶν, τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα

μέρος εἰς τὰ κλεφτικὰ τραγούδια καὶ τοὺς κλεφτικὸς χοροὺς. Ὁ κλεφτικὸς εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ τὰ συμπόσια καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς περιστάσεις τοῦ βίου του, ὁ ὁποῖος ἀπετέλει ἓνα τέλειον πρόγραμμα Προσκόπου, ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς ἐχόρευε καὶ ἐτραγούδει τοὺς ὠραίους Ἑλληνικοὺς, χοροὺς καὶ τὰ κλεφτικὰ τραγούδια, τὰ ὁποῖα θαυμάζονται διὰ τὴν παραστατικότητά μεθ' ἧς ἐχαρακτῆριζον τὸν ἀδούλωτον βίον καὶ τοὺς πόθους τῶν ἀκαταμαχῆτων τούτων τέκνων τῶν Ἑλληνικῶν ὀρέων.

Ἄφοῦ λοιπὸν οἱ ἀρματωλοὶ καὶ κλεφτικὰ ποτὲ δὲν ἐλησμήνουν τοὺς χοροὺς καὶ τὰ κλεφτικὰ τραγούδια, γιὰ καὶ οἱ Προσκόποι μας νὰ μὴ ἐνθυμοῦνται καὶ μιμοῦνται τοὺς προγόνους των χορεύοντες καὶ τραγουδοῦντες τοὺς χοροὺς καὶ τὰ τραγούδια τούτων ;

Τὰς σκέψεις ταύτας ἐκφράζομεν καὶ ἀποτείνομεν τὴν ἄνω ἐρώτησιν ὄντες βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες Προσκόποι κοντὰ στὰς ἄλλας τὼν γνώσεις δύνανται εὐκολώτατα νὰ ἐκμαθάνωσι τοὺς Ἑλλ. χοροὺς ὡς καὶ τὰ σχετικὰ διημῶδη χορευτικὰ τραγούδια καὶ νὰ χορεύωσι καὶ τραγουδῶσι ταῦτα κατὰ τὴς συγκεντρώσεις των καὶ μετὰ τὰς ἐργασίας των, ποικίλλοντες οὕτω καὶ τὸ πρόγραμμά των. Οἱ Ἕλλην. χοροὶ καὶ τὰ κλεφτικὰ τραγούδια συνοδευόμενα μὲ τὴν γλυκυτάτην αὐραν τῶν βουνῶν καὶ τὸ κελάρισμα τῶν ρυάκων θὰ ἐνεθυμίζον εἰς τοὺς Ἕλληνας προσκόπους τὴν ἱστορίαν τῶν προδρόμων καὶ συντελεστῶν τοῦ μεγάλου ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Φυλῆς μας καὶ θὰ συνενώσουν τὴν ἱστορίαν των μὲ τὴν κλεφτικὴν ζωὴν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τὸ χαλκεῖον τῶν χαλυβδοστερνῶν ἀρματωλῶν καὶ κλεφτῶν.

Ἐν Λάρνακι τῇ 30 Ἰανουαρίου 1915

Δ. Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ο ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

ΓΝΗΣΙΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

Ἐν διαλέξει γενομένη ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἐμὲ Ὀμάδα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν «Περὶ τῆς γιγαντομαχίας τοῦ Κιλκίς καὶ τοῦ Ἑλληνος στρατιώτου» μοι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ὅπως ἀναγνώσω εἰς τοὺς προσκόπους μου ἀποσπάσματα τινὰ ἐπιστολικῆς συλλογῆς Ἑλληνος Ἀλεξανδρεῖνου στρατιώτου, οὗτινος τὸ ὄνομα παρασιωπῶ, ἵνα δεῖξω πῶς ὁ Ἕλληνας αἰσθάνεται τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλεῦς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Σεβαστή μου μητέρα

Ἀθῆναι 3/10/12.....σήμερον ὠρχίσθην καὶ ἐφόρεσα τὴν τιμημένη στολή τοῦ στρατιώτου, εἶμαι πλέον εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἔθνους μου.....

Ἀθῆναι 12/10/12..... Ἐγὼ δόξα τῷ Θεῷ εἶμαι πολὺ καλὰ μὲ ὅλα τὰ βύσανα τοῦ στρατοῦ, οἱ κόποι καὶ τὰ γυμνάσια δὲν μοῦ κάμνουν οὐδεμίαν αἰσθησίν οὔτε κοίρασι διότι ἂν ἦτο ἄλλη περίστασις θὰ ἤμην ἀσθενῆς, φαντασθῆτε νὰ περιπατῶμεν ἐπὶ ὄψρας κάνοντες γυμνάσια, τρώγω θαυμάσια τὰ τραγητὰ καὶ τὴν κουραμὰν τοῦ στρατοῦ, καὶ κοιμοῦμαι ὄχι σὲ στρώματα ἀλλὰ σὲ μιὰ κουβέρτα στὰ σανίδια, νομίζω ὅτι ἐδυνάμωσα 100 φορὰς περισσότερο ἐντὸς 10 ἡμερῶν. Εἶμαι πρότυπον στρατιώτου καὶ γιαντὸ αὐριον πέρνω τὸ πρῶτο γαλόνι τοῦ ὑποδεκανέως.....

Πειραιεὺς 23/10/12..... Φεύγομε, γὰρ ποῦ; ἄγνωστον, τὸ μόνον ποῦ ξεύρω εἶναι ὅτι πᾶμε νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὰ ἀδέρφια μας. Ἐπὶ τέλους ἦλθε ἡ εὐλογημένη ὥρα, χαίρετε! ...

Κοζάνη 28/11/12.... Εἶμαι τόσον μακρὰ σας ποῦ ποτὲ δὲν τὸ ἐφαντάσθην ὅταν ἔφρευγον. Ποῖος ἤλπιζεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ ἐφθάνεν νικητὴς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὸ Μοναστήρι; Τὸ Ἔργον τοῦ Ἡρώος Μελά ἐτελείωσε ἐν μέρει, ἡ Μακεδονία εἶναι Ἐλευθέρη καὶ Ἑλληνική.....

Τὶ νὰ γίνῃ ὅλα περνοῦν ὅταν σκέπτεται κανεὶς ὅτι ὑποφέρει γὰρ τὴν Πατρίδα του, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα μου ἐχάθησαν πολλὰ παιδιά, ἀναπαυόμεθα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐξετελέσαμε τὸ καθήκον μας πιστῶς ὡς Ἕλληνες στρατιῶται καὶ ἐδώσαμε τὴν Ἐλευθερίαν εἰς τὸσους ὑποδούλους Ἕλληνας ἀδελφούς.

Γιὰ μένα ποῦ ἔτρεμα ὅταν ἐβλεπα πληγῆ τὴν ὥρα δὲν μοῦ κάμνουν αἰσθησίν νὰ βλέπω χιλιάδας νεκρῶν καὶ νὰ πατῶ σὲ πτώματα. Πόλεμος ὅπως ὁ δικός μας κάνει τὸν πιὸ ἡμερο ἀνθρωπο νὰ γίνῃ ἄγριος καὶ αἱμόβορος μὲ τὸ αἰώνιο μῖσος μας ἐναντίον τῶν Τούρκων. Αἱ κακουχίαι, οἱ κόποι, ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα αὐτὰ ὅλα δὲν κάμνουν καμμίαν αἰσθησίν σὲ στρατιῶτη ποῦ ἔδωσε τὸν ὄρκον του ἐν συναισθήσει τῶν εὐθυνῶν ποῦ ἔχει....

Γκόμπλιτσα 12/12/12..... Παντοῦ βαίνομεν νικητὰι ἐλευθερωτὰι τῶν σκλάβων Μακεδόνων τῆς χθὲς, σὰς ἔγραψα τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἡ δύσμοιρος ἡ Μεραρχία μας, αὐτὰ ὅλα περνοῦν καὶ λησμονοῦνται πρὸ τοῦ ὑψηλοῦ Ἔργου τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς, εἴμεθα στρατιῶται καὶ ἐδώσαμεν ὄρκον πίστεως πρὸς Αὐτὴν καὶ τὴν ἐνδοξον καὶ ἱερὰ Σημαία μας ὅτι ὅσα

καὶ ἂν μᾶς συμβῶν δὲν θὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν ποτέ.....

Κοζάνη 28/12/12..... Τὸ γράμμα τοῦ Γεώργγου μὲ ἐλύπησε διότι μοῦ γράφει ὅτι κάθεσαι καὶ κλαίεις καθημερινῶς, αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελα νὰ τὸ μάθω, γιὰτὶ καταστρέφεις τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ὕστερα μᾶς κάνεις νὰ λυπούμεθα ποῦ εἴμεθα μακριὰ σας. Μιὰ μάννα σου ἔχει τρία παιδιά στὸ πόλεμον δὲν κλαίει, παρὰ χαίρεται καὶ καυχᾶται ὅτι ἔδωσε γιὰ τὸ Μεγαλεῖο τῆς Πατρίδος τῆς τρεῖς στρατιώτας ὑπερασπιστὰς τῶν δικαιῶν Τῆς, ἐὰν πρόκειται νὰποθάνωμεν γιὰ αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ καυχᾶσαι διότι τὰ παιδιά σου θὰ παιθάνουν ὑπερασπιζόμενα τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος, στεφανομένα μὲ τὴν Δόξαν ποῦ κοσμεῖ τώρα τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα.....

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

— Ὡστε θέλετε καλὰ καὶ σώνει νὰ σᾶς διηγηθῶ ἓνα ἐπεισόδιον ἀπὸ τὸν πόλεμον; ρώτησε ὁ μπάρμπα Θύμιος, λοιπὸν ἀκοῦστε.

— Ἦτανε χειμῶνας καὶ κείνη τὴ χρονιά ἦτανε πολὺ βαρὺς. Μαζεμένοι γύρω στὴ θεομάστρα μέσα στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ νοσοκομείου, καμμιά δεκαριά ἀπ' τοὺς πιὸ ἐλαφρὰ πληγωμένους λέγαμε παραμύθια καὶ ἱστορίες γιὰ νὰ περάσουμε τὴν ὥρα. Ἡ μικρὴ λάμπα μᾶς φώτιζε λιγάκι, ὅσο ἐφθανε γιὰ νὰ μὴ σκοντάφτουμε ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον. Ἀντίκρου μας, στὸ βάθος, μιὰ μικρὴ κανκανδήλα ἐτρεμόσβυνε κάτω ἀπὸ ἓνα παλῆν εἰκόνισμα τοῦ Ἀη-Νικόλα. Ὁ Γιάννης ὁ νοσοκόμος μπαινόβγαινε καὶ κουβαλοῦσε χιόνι σ' ἓναν ἄρρωστο ποῦ εἶχε πολὺ πυρετό. Δίπλα μας, ἀναίσθητος ἀπάνω στὸ κρεβάτι, ψυχομαχοῦσε ὁ Δημήτρης ὁ Λουθηρός ἓνα παλληκάρι 23 χρονῶν φίλος μου καὶ συγχωριανός μου Σὰς βεβαίῳ ὅτι δὲν εἶχον δῆ ἄλλη φορὰ, σ' ὄλους τοὺς πολέμους ποῦ λαβα μέρος, τέτοια παλληκαριά, καὶ τόσο καλὴ καρδιά. Πρῶτος στὰ τραγούδια, στὰ γλέντια, στὸ χορὸ. Πρῶτος στὴν ἐφοδο, πάντοτε πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ ἐπικίνδυνες ἀποστολές.

Σὲ μιαν ἐφοδο μ' ἐφ' ὄπλου λόγην ποῦ κάναμε γιὰ νὰ καταλάβουμε ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ ὑψώματα ποῦ μᾶς κόστισαν τόσα παλληκάρια, χύθηκε ἔμπροστὰ σ' ἓνα βούλγαρο ποῦταν ἔτοιμος νὰ λογγίσῃ τὸν λοχα-

γό μας. Τὸν γλύτωσε τὸν ἀξιωματικὸν, σκότωσε τὸν Βούλγαρον, ἀλλὰ κι' αὐτὸς ἐπῆρε ἕνα διαμπερὲς στὸ στήθος καὶ ψυχομαχοῦσε τώρα ἀπάνω στὸ κρεββάτι τοῦ στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Στῆς 10 τῆ νύχτα ξαναπέρασε ὁ γιατρός, μὲ τὸ νοσοκόμο, γιὰ νὰ ἰδῆ πῶς περνᾶνε οἱ βαρεῖα κτυπημένοι. Ὁ γιατρός εἶταν νέος κι' αὐτὸς, φιλόπατρις, ποῦ ἴστην πρώτη φωνὴ τῆς Πατρίδος ἔτρεξε καὶ κατετάχθη ἐθελοντῆς γιὰ νὰ προσφέρῃ τὰς γνώσεις του στὸ Ἔθνος.

Ἄρχισε τὸ γύρο του στὰ κρεββάτια καὶ κτύπησε ἕναν—ἕναν τοὺς τραυματίας, μὲ πατρικὴ στοργή. Ἄμα ἔφθασε στὸν Δημήτρη, τὸν κτύπησε μ' ἕνα μάτι γεμάτο ἀγάπη καὶ πόνο κούνησε τὸ κεφάλι του ἀπελπιστικὰ καὶ μουρμούρισε βλέποντάς μας.

— Κατῆμένο παλληκάρι.

Κατέβασε μιὰ στιγμή τὸ κεφάλι του σκεπτικὸς καὶ τὰ μάτια του γέμισαν δάκρυα. Ὑστερα γύρισε, μᾶς κτύπησε μιὰ στιγμή μὲ μάτια βουρκομένα καὶ μᾶς εἶπε.

— Παιδιά, αὐτὸς ὁ λεβέντης, αὐτὸ τὸ τὸ παλληκάρι δὲν θὰ ζήσῃ παραπάνω ἀπὸ δύο—τρεῖς ὥρες ἀκόμη. Ἀπὸ μέρος του σὰς ζητῶ μιὰ χάριν νὰ μὴν τὸν ἀφήσετε μόνον τὴν τελευταία στιγμή, ὅταν θὰ τὸν ἀφήσῃ ἢ εὐγενικὰ του ψυχῆ. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσθε;

— Ναὶ ἀπαντήσαμε ὅλοι μ' ἕνα στόμα.

Ὁ γιατρός μᾶς εὐχαρίστησε, γύρισε καὶ ξανάδε τὸν ἐτοιμοθάνατο καὶ ἔφυγε.

Μαζεψτήκαμε ὅλοι γύρω στὸ κρεββάτι τοῦ Δημήτρη, τὸν κυττάζαμε καὶ τὸν περιποιούμασται ὅσο μπορούσαμε.

Πέρασαν ἔτσι ἕνα—δύο ὥρες. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ὁ ἄρρωστος ἄρχισε νὰ συναισιδάνεται λίγο τί γίνεται γύρω του. Τὰ μάτια

του, ποῦχαν θολώσει ἢ ἀδυναμιὰ καὶ οἱ πόνοι ἔπασαν ἀπάνω μου. Μὲ γνώρισε.

— Γειά σου, μπάριμπα Θύμιο, μοῦπε γλυκὰ, πῶς εἶνε τὸ πόδι σου;

— Ἄς τὰ λέμε καλὰ Δημητράκη μου τοῦ λέγω, ἐσὺ πῶς αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτὸν σου;

— Ἄμ δὲν τὰ ξέρεις; κάνα δύο ὥρες ἀκόμα ζωὴ, κι' ὕστερα τὸ μακρυνὸ τιξεῖδι.

— Σώπα, τοῦ λέγω, μὴν κακομελετᾶς, ἐσὺ εἶσαι καλλίτερα ἀπὸ μένα.

Γύρισε, μὲ κτύπησε καὶ χαμογέλασε. Σὲ λίγο ἔκλεισε πάλι τὰ μάτια του καὶ τὸν ἐπῆρε ὁ ὕπνος. Ἔτσι πέρασε ἄλλη μιὰ ὥρα.

Ἐξαφνα ἡ ἀναπνοὴ του ἄρχισε νὰ γίνεται πρὸ δύσκολη, πρὸ ἀργή. Ἄρχισε νὰ γυρνᾶ ἀπάνω στὸ κρεββάτι. Τὸν ἔβλεπα καὶ θυμούμουνα τὴ δύστυχη τὴ μάννα καὶ τὴν ἀδελφὴν του ποῦ τὸν περιμέναν στὸ χωριό. Αἰσθανόμενον τὰ δάκρυα ν' ἀνεβαίνουν στὰ μάτια μου. Ἦθελα νὰ κλάψω ἀλλὰ κρατιούμουνα, μὴ τυχόν κι' ἀπελπίσω τὸν ἄρρωστο ἂν μ' ἀκούγε:

Γιὰ μιὰ στιγμή ἄνοιξε πάλι τὰ μάτια του μὲ κτύπησε μὲ τὸ σβυσμένο του τὸ βλέμμα καὶ μοῦπε, σιγὰ-σιγὰ:

— Μπάριμπα Θύμιο δὲν λυπάμε ποῦ πεθαίνω, οὔτε τὸν ψεύτη τὸν κόσμο ποῦ δὲ θὰ ξαναδῶ, οὔτε τὴν μάννα μου, οὔτε τὴν ἀδελφὴν μου. Ἐνα πράγμα μόνον λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω ἑκατὸ ζωὴς γιὰ νὰ τῆς δώσω ὅλες γιὰ τὴν γλυκεῖα Πατρίδα....

Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ. Ἐνας ἀναστεναγμὸς τὸν διέκοψε. Γύρισε τὸ κεφάλι του ἀπάνω στὸ μαξιλάρι κι' ἔμεινε νεκρός.

ΓΕΩΡ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΕΠΩΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Κ.

ΗΡΩΪΣΜΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ὁ παρὼν πόλεμος ἀπέδειξε τὴν μεγάλην χρησιμότητα ἢ οἱ πρόσκοποι δύνανται νὰ παρεξωσιν ἐν καιρῷ πολέμου. Ναὶ μὲν καὶ οἱ ἰδικοὶ μας ἐνδοξοὶ πόλεμοι δὲν ὑστέρησαν εἰς τοῦτο λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψει τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων προσκόπων μὲν 45—ἀλλ' ὁ ἱερός σκοπὸς τοῦ προσκόπου ἀνεφάνη καλύτερον εἰς τὸν παρόντα εἰρωπαϊκὸν πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ πρόσκοποι τῶν ἐμπολέμων κρατῶν ἀνέρονται εἰς δεκάδας χιλιάδων. Οἱ Ἄγγλοι πρόσκοποι ἀνέλαβον τὴν φρουρήσιν τῶν πικραλίων τῆς Ἀγγλίας, καθὼς καὶ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἔργων καὶ γεφυρῶν. Οἱ τοῦ Λονδίνου χρησιμοποιοῦνται ὡς

ἀγγελιοφόροι μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑπουργείων, νοσοκομείων κλπ.

Οἱ Βέλγοι, ἀνερχόμενοι εἰς ἡ χιλιάδας περίπου ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολιορκῶν Λιέγης, Ναμιούρ καὶ Ἀμβέρσης. Ὁ Γερμανικὸς στρατὸς εἰσερχόμενος εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁποίας ἐκυρίευσεν, διέλυε τὰ προσκοπικὰ σώματα. Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν προσκόπων προετίμησαν ν' ἀκολουθήσωσι τὸν ὑποχωροῦντα στρατόν.

Οἱ Γερμανοὶ πρόσκοποι ἀγοράζουσιν ἀπὸ τὰς ἰδίας οἰκονομίαις τῶν βιβλίων, ἐφημερίδας καὶ γλυκίσματα, τὰ ὁποῖα αἱ ποδηλατικαὶ ὀμάδες κομίζουσιν εἰς τὸ μέτωπον.

Οἱ Γάλλοι πρόσκοποι τῶν ἐπαρχιῶν ἀντι-

κατέστησαν εἰς τοὺς ἀγροὺς τοὺς θειριστὰς καὶ καλλιεργητὰς οὔτινες μάχονται εἰς τὸ μέτωπον. Οἱ Ἄγγλοι συνάδελφοί των ἐξήτησαν νὰ τοὺς βοηθήσωσιν εἰς τὸ ἱερόν των ἔργον. Οἱ Γάλλοι εὐχαρίστησαν αὐτοὺς διὰ τὴν προσφορὰν των ἣτις ὅμως δὲν ἐγένετο δεκτὴ, διότι ἐκρίθησαν ἀρκετοὶ οἱ Γάλλοι πρόσκοποι.

* *

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πολλοὶ πρόσκοποι ἐγκαταλείπουσι κρυφὰ γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀκολουθοῦσι τὸν στρατὸν, ὅπου χρησιμοποιοῦνται, κατ' ἀρχὰς εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας, μέχρις οὗ τοῖς δίδεται ἓνα ὄπλον τὸ ὁποῖον δοξάζουσι.

Περὶ τοὺς πενήκοντα ἐκ τῶν προσκόπων τοῦ Manchester εὐρίσκονται ἤδη μεταξὺ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων τῆς πόλεώς μας, τῶν ὁποίων ὁ ἀρχηγός, Ταγματάρχης Cronshau τοσάκις ἐπισκέφη τὸν καταυλισμὸν καὶ τὸ Κέντρον μας.

Ποῖος Ἕλλην πρόσκοπός δὲν θὰ ἀναγνώσῃ τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ μόλις δεκατετραετοῦς Γάλλου συναδέλφου Pierre Mercier, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γονεῖς του, καὶ δὲν θὰ καταληφθῇ ἀπὸ οἷγος ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως;

Ἴδου αὕτη ἐν μεταφράσει:

Ἀγαπητοὶ μου γονεῖς καὶ ἀδελφαί

Δύο μῆρες πέρασαν ἀφ' οὗ ἄρχισεν ὁ πόλεμος καὶ ἀκόμη δὲν ἔπραξα τίποτε γὰρ κείνους ποῦ ρίχονται κεῖ πέρα διὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος μας.

Γνωρίζετε ὅτι ἔχω δώσει τὸν ὄρκον τοῦ προσκόπου, διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεσχέθην νὰ ὑπηρετήσω πιστὰ τὴν Γαλλίαν μας ἐν καιρῷ πολέμου ὅπως καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἡ περίστασις λοιπὸν ἐφθάσε διὰ νὰ φανῶ συνεπὴς εἰς τὸν ὄρκον μου.

Εἰς τὰς κρίσιμους στιγμὰς τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ γλυκεία μας Γαλλία, δὲν ὑπάρχουσιν ἀρκετοὶ ἄνδρες ὅπως ἀπωθήσωσι τὰς ὀρδὰς τῶν βουρβάρων αἰτινες τὴν κατακλύζουν. Χθὲς λοιπὸν χάρις εἰς μικρὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον εἶχον οἰκονομήσει, ἀνεχώρησα διὰ τὸ μέτωπον ἵνα βοηθήσω ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου κείνους ποῦ μάχονται.

Μήπως οἱ Πρόσκοποι ἰδρῦθησαν μόνον διὰ τὰς παρελάσεις καὶ τὴν στολὴν; Ὅχι βέβαια!

Μὴ κλαίεται, λοιπὸν ἀγαπητοὶ μου γονεῖς καὶ ἀγαπηταί μου ἀδελφαί διὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, διότι φεύγω διὰ τὴν Πατρίδα. τοῦναντίον πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διότι ἔχετε ἓνα παιδί καὶ ἓνα ἀδελφὸν ὑπὸ τὰς Σημαίας. Κάτωθεν τῆς στολῆς μου ἐφόρεσα

ἀρκετὰ χονδρὰ ἐσώρονα διὰ νὰ περάσω τὸν χειμῶνα. Σὰς ἀσπάζομαι καὶ τοὺς τέσσαρας πολλὰς φορές. Ἔχετε ὑπομονὴν καὶ ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν νίκην.

Σὺ μαμὰ ἔσο ὑπομονητικὴ, ράβε πάντοτε φανέλλες καὶ ἐσώρονα διὰ τοὺς στρατιώτας, καὶ σὺ μπαμπᾶ, ἐλπίζω νὰ μὲ συγχωρέσης, διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ σὲ βοηθῶ εἰς τὴν ἐργασίαν σου· σὺ δὲ μικρὰ Σουζάνα πῆγαινε πάντοτε εἰς τὸ σχολεῖο νὰ μαθαίνῃς Γεωγραφία καὶ Ἱστορίαν, θ' ἀλλάξουνε πολὺ γλήγωρα.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, θὰ ἐκτελέσω τὸ χρέος μου μέχρι τέλους, διότι ὠρκίσθην νὰ ὑπηρετήσω πιστὰ τὴν Πατρίδα μου.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΕΤΡΟΣ

Ἄλλ' ἢ περίπτωσις τοῦ Πέτρου Μερσιέ δὲν εἶνε μία ἐξαιρέσις. Καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἀναγινώσκει τις εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας γραμμὰς τινὰς ὡς αἱ ἀκόλουθοι:

Ὁ Πρόσκοπος Albert Carouge δεκαπενταετῆς ἐκ Βερσαλλιών, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τινὰς ἡμέρας, ὅτι δὲ γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ διὰ βραχείας ἐπιστολῆς ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς γονεῖς του, εἶπε ὅτι ἀνεχώρησε διὰ τὰ σύνορα διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Γερμανοὺς, οὔτινες κατὰ τὴν γνώμην του δὲν ἐγκαταλείπουσι τόσο γλήγωρα τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας.

Ὁ Ἑρρίκος Νενέ, ἀπὸ τοὺς Limoges, δεκαπενταετῆς, ἀπέστειλεν εἰς τοὺς γονεῖς του τὴν κατωτέρω βραχείαν ἐπιστολὴν. «Σὰς γράφω ἐν σπουδῇ τὰς γραμμὰς ταύτας ἐπὶ ἐνὸς κιβωτίου πολεμοφοδίων, διὰ νὰ σὰς καταστήσω γνωστὸν ὅτι προσεκολλήθην εἰς τὸ πυροβολικόν, προσέτι δὲ ὅτι ὁ Διοικητῆς τῆς πυροβολαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι μὲ ἀγαπᾷ καὶ μὲ περιποιεῖται ὡς παιδί του.

* *

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ πρόσκοποι χύσαντες ἤδη τὸ νεανικόν των αἷμα διὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος των. Ἴδου ἐν παραδείγματι, ἡρωϊσμοῦ Γάλλου προσκόπου, ὅστις ἐπροτίμησε νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ παραδώσῃ μαχομένους στρατιώτας.

Ἀπόσπασμα Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰσῆρχετο ἓνα ἀπόγευμα εἰς τὸ Γαλλικὸν χωρίον Burgonde. Ἐξαφνα, μερικοὶ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν κατ' αὐτοῦ ἐξ ἀγνώστου σημείου. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἐχθρικὸν ἀπόσπασμα συναντᾷ τὸν πρόσκοπον Θεόφιλον Jagout τὸν ὁποῖον καὶ ἐρωτᾷ ἂν, εἰς ὑποδειχθεῖσαν οἰκίαν εὐρίσκονται Γάλλοι στρατιῶται.

— Κανεῖς δὲν ὑπάρχει μέσα, ἀπήνησε οὗτος.

Οἱ Γερμανοὶ συνεχίζουσι τὴν πορείαν των, ἀλλὰ μόλις ἐφθάσαν πλησίον τῆς οἰκίας,

τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁμοβροντίαι πυροβολισμῶν,
Ἦσαν οἱ Γάλλοι στρατιῶται...

Ἡ οἰκία κατελήφθη καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ
τῆς ἐσφάγησαν ἀνηλεῶς, ἀφοῦ πρότερον
ἐπροξένησαν μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς Γερ-
μανοὺς.

Ὁ Θεόφιλος Jagout συνελήφθη πάραντα.
«Ἐγνώριζες, τὸν ἐρωτᾷ σκαιῶς ὁ Γερ-
μανὸς διοικητὴς ὅτι Γάλλοι στρατιῶται εὐ-
ρίσκοντο σ' αὐτὸ τὸ σπίτι;

— Ναι, ἀπαντᾷ λακωνικῶς ὁ Jagout.

Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν ὁ γενναῖος πρόσκοπος
ἐτουφεκίζετο ἔμπροσθεν τῶν στρατευμάτων
καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐφύλαξε
πράγματι πιστὰ τὸν ὄρκον του. Ἠδύνατο
κάλλιστα νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, κανεὶς
δὲν θὰ τὸν ἐκατηγόρει. Μήπως δὲν ἦτο ἀκόμη
παιδί; Ἄλλ' ὄχι! Ὁ πρόσκοπος λογίζεται

ὡς ἄνδρας καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε νὰ φερ-
θῇ... Καὶ τοῦτο ἔπραξε... καὶ εὐρέθησαν
βάρβαροι οἱ ὅποιοι κατεδέχθησαν νὰ φονεύ-
σωσι παιδί ἀθῶο μόλις δεκατεσσάρων ἐτῶν.
Ἐπέπρωτο καὶ αἷμα παιδιῶν νὰ χυθῇ διὰ
νὰ μὴ ἀτιμασθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ ἓνα πρόσκο-
πον τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας.

Καὶ ἄλλα παρόμοια ἐπεισόδια συνέβησαν
καὶ συμβαίνουνσι κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον,
τινὰ τῶν ὁποίων θὰ παραθέσωμεν ἐν εἴδη
διηγημάτων εἰς προσεχῆ φύλλα. Ἄς θαυμά-
σωμεν λοιπὸν τοὺς Γάλλους συναδέλφους μας
καὶ ἄς εὐχηθῶμεν ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν δεδομένη
περιστάσει μὴ ὑστερήσωμεν αὐτῶν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1915

Β. Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΔΕΜΑΤΑΡΧΗΣ Ι ΟΜΑΔΟΣ Α Α.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Ἀγαπητέ μοι Πρόσκοπε.

Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς τὴν λύπην μου
καθὼς καὶ τῶν συναδέλφων μου, ὅταν ὁ
Πρόεδρος μας, μᾶς ἔκαμε παράπονα διὰ τὴν
κακὴν συμπεριφορὰν ὀλίγων προσκόπων μας
ἀπέναντι τῶν συναδέλφων τῶν Ἰταλῶν.

Ἐγὼ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν πρόσκοποι
στὸ Σῶμα μας ποῦ νὰ ἔχουν τοιαύτην κακὴν
ἀνατροφήν καὶ νὰ μὴ γνωρίζουν ὅτι ὁ Νό-
μος μας μᾶς ὑποχρεώνει νὰ εἴμεθα εὐγενεῖς
πρὸς πάντας, πολὺ δὲ περισσότερο σὲ κείνους
ποῦ ὅπως ἡμεῖς ὠρίσθησαν στὸν αὐτὸν Νόμο
τῶν Προσκόπων καὶ εἶνε κατ' ἀνάγκην ἀδελ-
φοί μας στὸ Προσκοπισμῷ. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ
ζήτημα αὐτὸ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ καλῆς
διαγωγῆς τῶν Προσκόπων εἶναι πολὺ σοβα-
ρὸν γιατί ἐπάνω σ' αὐτὸ στέκει ὅλο τὸ ὑψηλὸ
Ἔργο μας, θὰ σοῦ πῶ μερικὰς σκέψεις μου
καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὰς διαβάσῃς καὶ στοὺς
ἄλλους συναδέλφους σου.

Ὁ Νόμος μας μᾶς ὑποχρεώνει νὰ εἴμεθα
εὐγενεῖς πρὸς ὅλους ἀνεξαρτήτως τῆς κοινω-
νικῆς τάξεως καὶ ἐθνικότητος τοῦ ἄλλου,
ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν μᾶς ὑπο-
χρεώνει, τί εἶναι προτιμώτερο νὰ εἴμεθα
εὐγενεῖς ἢ νὰ δεικνύωμεν διὰ τῶν κακῶν μας
τρόπων καὶ τῶν αἰσχρῶν λόγων καὶ χειρο-
νομιῶν ὅτι εὐρισκόμεθα ἀκόμη στὴ βαρβα-
ρότητα, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἴμεθα παράδειγμα
πολιτισμένου ἀνθρώπου ἀφοῦ εἴμεθα μά-
λιστα τὰ παιδιὰ κείνων ποῦ ἔδωσαν τὸν
πολιτισμὸν στοὺς ἄλλους; Πῶς θέλομεν νὰ
λέγωμεν ἡμεῖς τοὺς ἄλλους βαρβάρους καὶ
ἀγενεῖς ἐνῶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι διὰ τῆς συμπερι-
φορᾶς μας καταδικάζομεν τοὺς ἑαυτοὺς μας.
Σήμερα ὁ κόσμος κρίνει τοὺς ἄλλους ἀπὸ
τὰς κινήσεις των, ἀπὸ τὰ λόγια των, ἀπὸ τὸ

ντύσιμό των κ.λ.π. αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα ποῦ
χαρακτηρίζουν τοὺς πολιτισμένους ἀπὸ τοὺς
βαρβάρους. Οἱ πρόσκοποι δὲν ἔχομεν οὔτε
μίσση οὔτε πολιτικούς κανγαδες μὲ κανένα,
δόσαμε ἓνα ὄρκο νὰ ἀγαπῶμεν ὅλους καὶ νὰ
βοηθοῦμε πάντας καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν,
ἔστω ἐὰν αὐτοὶ εἶναι ἐχθροὶ μας, γιατί λοιπὸν
νὰ εἴμεθα ἀγενεῖς καὶ βάρβαροι πρὸς τοὺς
ὁμοίους μας; Τί μᾶς μέλει ἡμᾶς αὐτῇ τῇ
στιγμῇ ἂν ἐκεῖνος ποῦ θὰ βοηθήσωμεν εἶναι
Τούρκος, Ἰταλὸς, Γάλλος, ἢ Ζουλοῦ; ἀρκεῖ
ὅτι εἶνε ὁμοίός μας, ἡμεῖς τώρα δὲν θὰ λύ-
σωμεν τὰς πολιτικὰς διαφορὰς μας αὐτὸ εἶναι
δουλιὰ ἄλλων ποῦ διευθύνουν τὰς ὑποθέσεις
τοῦ Κράτους. Δὲν μοῦ λέτε, παρακαλῶ, τί θὰ
κερδίση ὁ Ἑλληνισμὸς ἢ τὸ Κράτος ἐὰν ἡμεῖς
ὀφθαλμίζομεν τοὺς Τούρκους ἢ Βουλγάρους; σὰς
βεβαιῶ, τίποτε. Τότε μόνον θὰ ὠφελήσεται
τὸ Ἔθνος σας ὅταν εἰσθε εὐγενεῖς πρὸς
ὅλους καὶ κάνετε τὸ καθήκόν σας, ἐπιδίδοσθε σὲ
κεῖνα ποῦ ζητῇ ὁ Μεγάλος Βασιλεὺς μας καὶ
ὅταν σὲ κάθε στιγμή εἰσθε ἔτοιμοι, τότε θὰ
δείξετε ὅταν σὰς καλέση τί ἀξίζετε, ἀλλὰ πρὸ
τῆς στιγμῆς ταύτης πρέπει νὰ εἴμεθα ἱππῶται
καὶ ἀπέναντι τῶν φίλων μας καὶ ἀπέναντι τῶν
ἐχθρῶν μας. Ἐμεῖς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πέρω-
με ὑπ' ὄψει μας τὰ ἑλλατώματα τῶν ἄλλων, ἔστω
καὶ ἂν εἶναι ἐχθροὶ μας ἀλλὰ τὰ προτερήμα-
τά των καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ὑποβιβάζωμεν
τὴν ἀξίαν των διότι κατόπιν ἀδικοῦμεν τὸν
ἑαυτὸν μας,

Τότε θὰ εἴμεθα περισσότερο ἀξιοὶ θαυμα-
σμοῦ ὅταν ὁ ἐχθρὸς μας νικηθῇ διὰ τῆς ἀν-
δρείας καὶ τῶν προτερημάτων μας καὶ ὄχι
τοῦ ὄγκου τῶν ἀνδρῶν μας.

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ Β ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Αγαπάτε τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ὕδωρ.

Ἐκαστος ὀφείλει, ἐν τῷ ἀτομικῷ αὐτοῦ συμφέροντι καὶ ἐν τῷ γενικῷ συμφέροντι τῶν ἄλλων ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ζῆ, νὰ εἶναι καθαρός.

Ἡ καθαριότης εἶναι, ἐν ὀλίγοις, ἡ πρώτη προφύλαξις τὴν ὁποίαν λαμβάνει τις διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀσθενείας καὶ εξασφάλισῃ τὴν φυσικὴν του ὑπόστασιν καὶ ὑγείαν, αὕτη εἶναι ἐν μιᾷ λέξει, ἡ βῆσις τῆς ὑγείας.

Ἡ καθαριότης, μᾶς δίδει, ἐπὶ πλέον, τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀναπτύξεως, ἠθικῶς, τοῦ αἰσθημάτων τῆς προσωπικῆς μας ἀξίας.

Περιποίηση τοῦ Σώματος. Κυρίως, ὀφείλομεν νὰ ἐγειρώμεθα πολὺ πρωτῶ, ἀφοῦ κοιμηθῶμεν καλῶς ἐπὶ 7—8 ὥρας, τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἶναι ἓνα μέσον τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν. Διὰ νὰ παραίξωμεν μίαν διανοητικὴν ἢ σωματικὴν ἐργασίαν τελείως καλὴν, ὁ πρῶτος ὄρος εἶναι νὰ κοιμηθῶμεν πολὺ καλῶς τὴν προηγούμενην νύκτα, διότι διὰ τοῦ ὕπνου ἐπέρχεται ἐν τῷ σώματι μας ἡ νευρική γαλήνη ἢ ἡ κανονικὴ ἀποκατάστασις τοῦ νευρικοῦ μας συστήματος.

Ὄφείλομεν νὰ ἐξυπνώμεν πολὺ πρωτῶ διὰ νὰ δυνάμεθα καθημερινῶς νὰ περιποιώμεθα τὸ σῶμα μας. Δυνάμεθα νὰ ἀφιερῶσωμεν καθ' ἑκάστην 30—35 λεπτά τῆς ὥρας διὰ τὴν σωματικὴν μας ὑγιεινὴν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀσκήσεων μας.

Ἄμα ἐξυπνήσωμεν πρέπει νὰ ἐκτελέσωμεν εἰς εἰδικόν, ἐὰν ἔχωμεν, δωμάτιον ἢ εἰς τὸ δωμάτιόν μας ἔχοντες ἀνοικτὰ πάντοτε τὰ παράθυρα ἐπὶ 10—15 λεπτά, ἐνδιαφερούσας ἀσκήσεις δι' ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας, δηλαδή ἀναλόγως τῶν ἀδυναμιῶν ἑκάστου μέλους τοῦ σώματός μας.

Ἴδού ἐν μάθημα γυμναστικῆς 10 λεπτῶν:
1ον Ἀναπνευστικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ παράθυρον. 1 1/2 λεπτόν.

2ον Αἱ χεῖρες ἐπὶ τῶν ὤμων.

Ἐκτασις τῶν χειρῶν ἔμπροσ, ὀριζοντίως, πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὀπισθεν εἰς 8 χρόνους—3 λεπτά.

3ον Αἱ χεῖρες ἐπὶ τῶν ἰσχιῶν. Ὑψώσεις τῶν χειρῶν πρὸς τὰ ἔμπροσ, πλαγίως καὶ ὀπίσω τῆς κνήμης τεταμένης 3 λεπτά.

4ον Αἱ χεῖρες πρὸς τὰ ἄνω τεταμέναι: προβολὴ ἔμπροσ. Προβολὴ ἔμπροσ καὶ τάσις

τῶν ἀντιβραχίων—προβολὴ ἔμπροσ καὶ ὕψωσις τοῦ βραχίονος ἑναλλάξ.

5ον Εἰσπνοαί: 1/2 λεπτόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀσκήσεις τῶν κνημῶν αὐταὶ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν χρόνον τοῦ περιπάτου μας ἢ κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας μας μέχρι τοῦ σχολείου ἢ γραφείου μας πορείαν.

Μετὰ τὰς ἀσκήσεις ταύτας πρέπει, νὰ πάρωμεν ἓνα λουτρόν ἐὰν εἶναι δυνατόν, εἰδ' ἄλλως πρέπει νὰ τρίψωμεν μὲ μίαν καθαρὰν πεσέτα ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός μας. Τὸ λουτρόν ὡς καὶ τὸ τρίψιμον χρησιμεύουν ὡς γυμναστικὴ τοῦ δέρματος, δὲν δύνανται δὲ νὰ ὀφελήσωμεν εἰς τίποτε ἐὰν οἱ πόροι εἶνε κλειστοὶ καὶ τὸ σῶμα μας εἶναι ἀκάθαρτον.

Ὑστερον πρέπει νὰ πλύνωμεν καλῶς μὲ σάπωνα τὸν λαιμόν, τὸ πρόσωπον, τὰ αὐτιά μας (προσέχοντες νὰ μὴ βλάψωμεν τὸ τύμπανον αὐτῶν), τὸ ἐσωτερικόν τῆς μύτης εἰσπλέοντες διὰ τῶν ρωθῶνων χλιαρὸν νερὸ καὶ ἐκπνέοντες αὐτὸ μετὰ δυνάμεως, ἐπίσης πρέπει νὰ πλύνωμεν μὲ χλιαρὸν νερὸ τὰ μάτια μας, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον διαυγῆ. Κατόπιν πλύνωμεν τὰς χεῖρας μας, καθαρίζωμεν τοὺς ὄνυχας καὶ κόπτομεν αὐτοὺς.

Πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ μὴν ἐγγίζωμεν ποτὲ τὰ μάτια, τὴν μύτη καὶ τὸ στόμα μὲ τὰ δάκτυλα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκάθαρτα καὶ φέρουσι σκόνην ἢτις πολλὰκις ἐπιφέρει διαφόρους ἐνοχλήσεις εἰσερχομένη ἐν τῷ ὄργανισμῷ μας.

(Ἐκ τοῦ Soldat de demain)

(Ἔπεται συνέχεια)

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α-Α.

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 11ου)

Μέθοδος διὰ τοῦ στοχάστρου τοῦ ὄπλου Μάνλιχερ

Οἱ αὐτοὶ ὑπολογισμοὶ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ μὲ τὸ στόχαστρον τοῦ ὄπλου. Ἐχοντες τὸ ὕψος τοῦ στοχάστρου τὸ ὁποῖον εἶναι 0,011 μ. καὶ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ σκοπευτοῦ ἀπὸ τοῦ στοχάστρου, περιπέου 1,10 μ. ἔχομεν γωνίαν ἴσην πρὸς ἐν ἑκατοστὸν (1/100).

**Πίναξ δίδων κατὰ προσέγγισιν τὰς διαστάσεις
μερικῶν ἀντικειμένων**

Στρατ. πεζός	1,60 μ.
» γονυπετώς	1,10 »
» προηνηδόν	0,60 »
Ἴππεύς	2,50 »
Μέτωπον φάλαγγος ἐκ 4 λόχων	3, »
» » Ἴππικοῦ	4, »
Μῆκος ἵππου	3, »
Πυρόβολον συρόμενον ὑπὸ 6 ἵππων	15, »
Βλητόφορον » » »	13, »
Φορηγὸς ἄμαξα	7, »
Ποδηλάτης (μῆκος καὶ ὕψος)	1,50 »
Στύλοι τηλεγρ. ἐπὶ ὁδῶν	6, »
» » ἐπὶ σιδηρ. γραμμῆς	7—8, »
Βαγόνιον σιδηροδρόμου	3—3,50 »
Οἰκία μονόροφος	5—6, »
» δύοροφος	9—10, »
Ὑψος θύρας	1,90 »
Ὑψος παραθύρου	1,80 »
Ἀνεμόμυλος	12, »

Ἐεροπλάνα.— Μονοπλάνον, ἀπόστασις ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν πτερύγων 10 μ. μῆκος περιπτοῦ 8 μ. Διπλάνον: ἀπόστασις πτερύγων 18 μ. μῆκος 10 μ.

Ἐερόστατα πηδαλιουχοῦμενα—Zepplin: μῆκος 130 μ. διάμετρος 12 μ. Parseval: μῆκος 48 μ. διάμετρος 9. Astra μῆκος 70 μ. διάμετρος 11 μ.

Μῆκος διαφόρων στρατιωτ. μονάδων

Λόχος (μῆκος)	100 μ.
Τάγματος πεζικοῦ	450 »
Συντάγματος »	1400 »
Ἴλη ἵππικοῦ	120 »
Σύνταγμα ἵππικοῦ	600 »
Πυροβολαρχία	300 »
Μοῖρα πυροβολικοῦ	1000 »

Παρατηρήσεις.— Τὸ πᾶχος μολυβδοκονδύλου μὲ τεταμένον βραχίονα, μᾶς δίδει ἀναλογίαν βάσεως ἑνὸς ἑκατοστοῦ (1/100). Τὸ στόχαστρον μετὰ τῆς βάσεώς του καλύπτει ὕψος 1 μέτρου εἰς, ἀπόστασιν 100 μ., 2 εἰς 200, 6 εἰς 600. Κατ' ἀκολουθίαν, ἐὰν τὸ στόχαστρον καλύπτει 4 μ. ἢ ἀπόστασις εἶναι 400 μ., ἐὰν καλύπτει 15 μ. ἢ ἀπόστασις εἶναι 1500 μέτρα.

Α. ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Εἶνε μεγάλη ἀνάγκη γιὰ τὴν ὑγεία μας νὰ κρατοῦμε τὸ δέγμα μας καθαρό.

Τὸ δέγμα ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ὅταν δὲν διατηρῆται καθαρό. Τὸ δέγμα εἶνε κι' αὐτὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου καθαρίζεται τὸ αἷμα ἀπὸ ὕλες ἀκάθαρτες καὶ περιττές. Διὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἔχει δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια μικρῶν σωλήνων ποῦ ὀνομάζονται πόροι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξιδρώνει ἡ περιττὴ ὑγρασία.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ πόροι κανονίζουσι καὶ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος. Ὅταν τὸ σῶμα ζεσταθῇ πολὺ, ἢ ἀπὸ βίαιαν ἀσκήσιν, ἢ ἀπὸ ἐξωτερικὴν ζέσθη, καταβρέχεται ἀπὸ ἰδρῶτα ὃ ὁποῖος χρησιμεύει νὰ δροσίξῃ τὸ σῶμα. Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ ἐπιδερμίδα μας διατηρεῖται μαλακὴ καὶ λεία μὲ ἓνα εἶδος πάχους ποῦ ἐκκρίνεται ἀπὸ κάτι μικρὰ κύτταρα ποῦ εἶνε στὴν ἐπιφάνειά της. Ὅταν λοιπὸν ἡ βρώμα στουμπώσῃ τοὺς πόρους τῶν κυττάρων, ἢ ἐνέργειά των, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀρωστένει τὸ δέγμα ἢ τὸ αἷμα παθαίνει, κρατώντας μέσα τὸ ἀκάθαρτα στοιχεῖα ἢ κι' ἄλλα ὄργανα μποροῦν νὰ πάθουν, ὅπως π. χ. τὰ νεφρὰ, γιὰτὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δικήν τους δουλειὰ θὰ ἔχουν νὰ ἐκτελέσουν καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ δερμάτος μας, καὶ μπορεῖ αὐτὸ νὰ φέρῃ πολλὰς ἀρρώστιας.

Ὡστε ἡ καθαριότης καὶ τὸ πλύσιμο τοῦ δερμάτος εἶνε ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ὑγείαν. Γιὰ κείνους ποῦ δὲν ἔχουν πάντα λουτρὰ εὐκόλα, ἓνα καθημερινὸ καλὸ πλύσιμο ὅλου τοῦ σώματος μὲ βρεμένο πανὶ καὶ σαποῦνι ἀρκεῖ. Τὰ χέρια ὅμως καὶ τὸ πρόσωπο ποῦ εἶνε πιὸ ἐκτεθειμένα πρέπει νὰ πλύνονται τὸ ὀλιγότερο δύο, τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέραν. Τὰ θαλάσσια λουτρὰ εἶνε τὰ ὑγιεινότερα, γιὰτὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων καλῶν ποῦ εἶπαμε γίνονται καὶ στὸν καθαρόν ἀέρα καὶ μὲ ἀσκήσιν.

Δὲν εἶνε καλὸν νὰ κάνουμε λουτρὰ ἀφοῦ φᾶμε παρὰ μόνον ὕστερα ἀπὸ δύο τρεῖς ὥρες, γιὰτὶ εἶνε ἐπικίνδυνον ἐπάνω στὴ χώνευση.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ «Royal Reader» No 5 p. 257)

Σ. Δ.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ

Πολλάκις θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μεταδώσωμεν μίαν σπουδαίαν εἰδήσιν, τὴν ὁποίαν ὅμως θὰ ἦτο ἐπιζήμιον νὰ μάθῃ τρίτος. Διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον αὐτὸν δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συντάξωμεν τὴν εἰδήσιν μας, μεταχειριζόμενοι μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς μεθόδου, κρυπτογραφείας.

Ἡ ἀπλουτέρα μέθοδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ συνθέσῃ τις ἓνα συνθηματικὸν ἀλφάβητον, εἰς τὸ ὁποῖον κάθε γράμμα θὰ ἀναπαριστᾶται δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ, ἑνὸς ἄλλου γράμματος ἢ καὶ δι' ἀριθμοῦ ἀριθμῶν.

Π. χ. θὰ ἔχομεν: κ... 56, η...18, π... 43, ο...89, σ...67. Οὕτω 56, 18, 43, 89, 67. ἀναγινώσκειται «κῆπος». Διὰ νὰ ἀποπλανήσωμεν δὲ ἀκόμη περισσότερο τὰς ἐρεῦνας, τῶν ἔχοντων συμφέρον νὰ μάθωσι τὸ ἀγγελμα, γράφομεν τοὺς ἀριθμοὺς κατὰ σειρὰν χωρὶς διαστήματα μεταξύ των ἦτοι... 5618438967... «κῆπος»

Ἐὰν θέλομεν νὰ ἀναπαριστᾶται κάθε γράμμα, δι' ἑνὸς ἄλλου γράμματος, κατασκευάζομεν ἓνα πίνακα, περιέχοντα, εἰς δύο σειρὰς, ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ὅσάκις θέλομεν νὰ γράψωμεν ἓνα γράμμα εὐρισκόμενον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν γράφομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ εἰς τὴν δευτέραν γραμ-

μὴν ἀντίστοιχόν του· τὸ αὐτὸ δὲ γίνεται καὶ διὰ τὰ εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν εὐρισκόμενα. Διὰ πλειότεραν ὅμως ἀσφάλειαν ἀντὶ τῆς ὀριζοντίου γραφῆς, γράφομεν καθέτως. Παράδειγμα: Πίναξ:

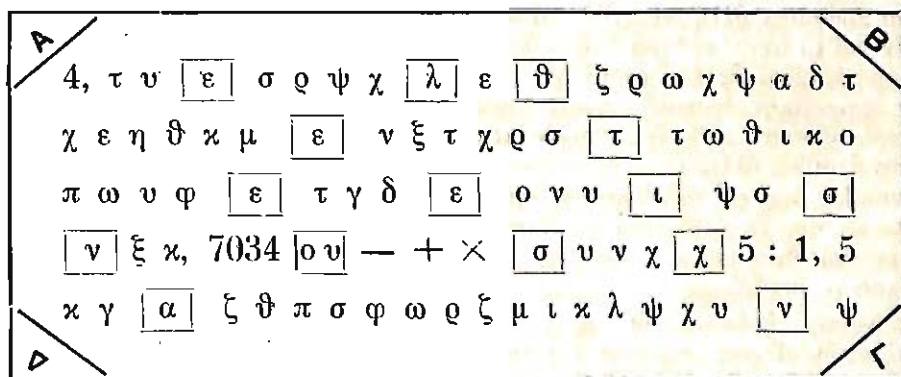
α γ ξ θ π σ φ ω ρ ξ μ ι
κ λ ν ο τ υ ψ χ η ε δ β

Διὰ νὰ γράψωμεν λοιπὸν τὴν φράσιν «Ἐἰς τὰς 4 συγκέντρωσις εἰς Μέξ» θὰ τακτοποιήσωμεν οὕτω πως τὰ γράμματα.

ξ	λ	α	ξ	β
β	σ	ξ	υ	υ
υ	υ	ζ	β	δ
π	4	π	υ	ξ
κ	υ	η	χ	υ

Ἄλλη μέθοδος διὰ μυστικῆς γραφῆς εἶνε ἡ διὰ κινκλίδος.

Ἡ κινκλὶς σύγκειται ἀπὸ ἓνα χαρτόνι τριπημένο εἰς διάφωρα μέρη κατὰ βούλησιν. Διὰ νὰ συντάξωμεν τὸ μήνυμα, τοποθετοῦμεν τὴν κινκλίδα ἐπὶ τοῦ χάρτου προσέχοντες νὰ ἐφαρμόζεται καλῶς. Σὲ κάθε τρύπαν γράφομεν κατὰ σειρὰν τὰ γράμματα ἢ τοὺς συνθηματικούς ἀριθμοὺς τῆς εἰδήσεως τὴν ὁποίαν μεταδίδομεν. Κατόπιν ἀποσύροντες τὴν κινκλίδα πληροῦμεν τὰ κενὰ διὰ διαφόρων γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν. Παράδειγμα:

Τὰ σημεῖα Α, Β, Γ, Δ, εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς κινκλίδος δεκνύουσιν τὴν διεύθυνσιν κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλματος. Πράγματι, τὸ τρυπημένο αὐτὸ χαρτόνι δύνανται νὰ τοποθετηθῇ κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους οἱ ὅποιοι ἀλλάξουν τὰς θέσεις τῶν ὀπῶν. Ἐὰν τὸ βάλωμεν ἀπὸ τὴν ἀνάποδον θὰ ἔχομεν τέσσαρας νέας διατάξεις:

Ἐνα λοιπὸν χαρτόνι μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ 8 διαφόρους κινκλίδας.

Ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἔχη καὶ ὁ πρὸς δὲν ἀποστέλλεται ἡ εἰδήσις, τὴν αὐτὴν κινκλίδα, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ δινηθῇ νὰ ἀναγνώσῃ ὅτι τοῦ γράφομεν.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ πρέπει νὰ καταβάλλεται εἰς τὴν κανονικὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν διὰ νὰ μὴ δώσῃ ὑπονοίας εἰς τὸν ἐρευνῶντα.

Γ. Ν. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

Τὰ τρία ταῦτα σώματα διαφέρουσι κατὰ πολὺ ἀλλήλων καὶ πρὸ παντὸς ὅσον ἀφορᾷ τὸ τίμημά των. Διαφέρουσιν ὡσαύτως ὑπερβαλόντως διὰ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἕκαστον τούτων προορίζεται, ὡς καὶ τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀνορύττονται. Καὶ ὅμως ἐὰν λάβῃ τις τὸν ἀδάμαντα καὶ τὸν θερμάνη δύναται νὰ τὸν μεταβάλῃ εἰς μέλαινα ὕλην, ἥτις εἶναι ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν κόνιν τοῦ ἀνθρακος. Ἐξ ἄλλου δύναται τις νὰ μεταβάλῃ τὴν μέλαιναν ταύτην ὕλην ἢ αὐτὴν ταύτην τὴν κόνιν τοῦ ἀνθρακος εἰς γραφίτην ἐξ οὗ κατασκευάζονται αἱ μολυβδίδες. Τέλος δύναται τις νὰ λάβῃ τὴν κόνιν τοῦ ἀνθρακος καὶ νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς μικροτάτους ἀδάμαντας.

Ὅθεν τὰ τρία ταῦτα σώματα δὲν ἀπαρτίζουσι ποικιλίας διαφορῶν ὕλων ἀλλ' ἀποτελοῦσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὕλην, ὑπὸ διαφορῶν μορφῶν, τὴν ὁποίαν καλοῦμεν ἀνθρακα

Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, τὸν πάγον καὶ τὸν ἀτμὸν, τὰ ὁποῖα συγκοινωνοῦν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας.

Ἴδου λοιπὸν ἐν αἰνίγμα εἰς τὸ ὁποῖον δέον τις νὰ προσέξῃ, πολὺ.

Ἐν τῷ κόσμῳ εἰς ἀναριθμήτους περιστάσεις δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἀντικείμενα ἔχοντα πολὺ διαφορετικὴν μορφήν καὶ ὅμως ἐὰν τὰ σώματα ταῦτα ὑποβληθῶσιν εἰς κατάλληλον ἐπεξεργασίαν, εὐρίσκωμεν ὅτι δὲν διαφέρουσι πρᾶγματι ἀλλήλων, ἀλλ' ἀπαρτίζουσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὑπὸ διαφορετικῶν μορφῶν. Καὶ ὡς ἐὰν τοῦτο νὰ μὴ ἀπῆρτιζεν ἐξαιρετικὴν δυσκολίαν εὐρίσκομεν πλήθος περιπτώσεων ἐνθα δύο πρᾶγματα ὁμοιάζουσιν ἀκριβῶς ἀλλήλα ὡς ὁμοιάζουσιν ὁ ρευστοποιηθεὶς ἄηρ καὶ τὸ ὕδωρ—καὶ ὅμως ὅταν τις τὰ ἐξετάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον εὐρίσκει ὅτι εἶναι ἐντελῶς διάφορα καὶ δὲν ἔχουσιν οὐδὲν τὸ κοινὸν μεταξύ των.

Τὸ ζήτημα τῆς εὐρέσεως τῶν πραγματικῶν παραλλαγῶν αἰτινες ὑφίστανται μεταξύ τῶν διαφορῶν ἰδῶν τῶν ὕλων ἐξ ὧν συγκοινωνοῦν ἢ γῆ, ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες ἐζήτησαν ταῦτα ἀπὸ τῆς πρώτης ἀδιῶν γενέσεως· δυνάμεθα δὲ νὰ θεωρήσωμεν τὸ ζήτημα ὡς πρακτικῶς λυθέν.

Οὕτω, ἀφ' ἑνὸς μὲν κατώρθωσαν νὰ διακρίνωσιν ὑπὸ **διαφορῶν μορφῶν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὕλην**, ὅπως τὸν ἀνθρακα, μολοβδίτην οὐτόν, ἄλλοτε μὲν ἀποτελεῖ μίαν μέλαιναν κόνιν, ἄλλοτε δὲ σχηματίζει θανμασίους ἀδάμαντας.

(Ἐκ τοῦ Qui-pourquoi Comment?)

Π. Κ.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ἢ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Εἷς τι γαλλικὸν χωρίον ὑπῆρχε μία οἰκογένεια ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν πατέρα, μητέρα, καὶ δύο υἱούς. Ὁ πατέρας ὅταν ἐγήρασε καὶ ἐκατάλαβε τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ἐκάλεσε τοὺς δύο υἱοὺς του, καὶ τοὺς εἶπεν· Παιδιά μου, μέσα εἰς τὸ χωράφι μου εὐρίσκειται ἕνας θησαυρὸς, δὲν θὰ σᾶς εἰπῶ ὅμως τὸ μέρος. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ αἰσθάνομαι τὸ τέλος μου, νὰ ἐρευνήσετε καὶ νὰ εὑρετε τὸν θησαυρόν. Ὅταν ἀπέθανε ὁ πατέρας τὰ παιδιά ἄρχισαν νὰ σκάβουν τὸ χωράφι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀλλὰ μετὰ λύτης των παρετήρησαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε θησαυρὸς, καὶ ὅτι ὁ πατέρας των τοὺς ἐγέλασε. Τὸ χωράφι ὅμως ἐκείνην τὴν χρονίαν ἀπὸ τὸ πολὺ σκάφημο ἔδωσε τὸ τρίπλάσιον εἰσόδημα. Τότε τὰ παιδιά ἐκατάλαβαν ὅτι ὁ πατέρας των ἤθελε νὰ τοὺς ἀποδείξῃ δι' αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε ὁ θησαυρὸς καὶ ὄχι τὸ χρῆμα.

(Ἐκ τοῦ La Fontaine)

ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΕΧΘΡΟΝ

Εἰς ἕνα γαλλοῖσπανικὸν πόλεμον κάποιος γάλλος στρατηγὸς ἀκολουθούμενος ὑφ' ἑνὸς πιστοῦ του ἀκολούθου περιεφέρετο εἰς μίαν πεδιάδα ὅπου εἶχε γίνῃ τὴν προηγουμένην μία μεγάλη μάχη. Εἰς τὸν δρόμον ἤκουσε μίαν φωνὴν νὰ λέγῃ, «διψῶ, διψῶ, λυπηθῆτε, τότε ἔστρεψε καὶ παρετήρησε ἕνα Ἴσπανὸν πληγυμένον, μέσα εἰς τὴν λάσπην, καὶ τρέμοντα ἀπὸ τὸ κρύο, ὁ ὁποῖος ἐφώναζε», στρέψας πρὸς τὰ ὀπίσω διέταξε τὸν ἀκόλουθόν του, νὰ τοῦ δώσῃ ὀλίγο ῥῶμι νὰ πῖνῃ, ὁ Ἴσπανὸς ὅταν ἔπιε τὸ ῥῶμι συνῆλθεν ὀλίγον ἀπὸ τὸ κρύο καὶ παρατηρήσας ὅτι ἦσαν Γάλλοι οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπεριποίηθησαν, ἔβγαλε τὸ περιστροφόν του καὶ ἐπιροβόλησεν τὸν στρατηγὸν ἀλλὰ εὐτυχῶς δὲν τὸν ἐφόνευσε, τότε ὁ Γάλλος στρατηγὸς ἀντὶ νὰ διατάξῃ ὅπως τὸν φονεύσουσαν διέταξε τὸν ἀκόλουθόν του νὰ τοῦ δώσῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ῥῶμι ὅπερ ἐμπεριεῖχε τὸ ὑδροδοχεῖόν του.

Σ. Δ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ ΟΜΑΔΟΣ Κ. Ζ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ Σύνταξις τοῦ Περιδικοῦ «Ἐσο Ἐτοιμος» ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν λύπην της καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της εἰς τὸν παραιτηθέντα Πρόεδρόν της κ. Γ. Χαριτάκη, πολῦτιμον συνεργάτην αὐτῆς, πέποιθε δὲ ὅτι καίτοι μακρὰν αὐτῆς θὰ προσφέρῃ πάντοτε κροθῆμως τὴν συνεργασίαν του ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει τὸ Περιδικὸν «Ἐσο Ἐτοιμος».

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑ

Π.

Ούτε κοντός ούτε ψηλός. Μετρίου ἀναστήματος. Πρόσωπον εὐτραφές καὶ χρῶμα ποῦ μᾶς ἐνθουμίζει λιγάκι... τὴν σοκολάτα Πουλαίν. Μύτη πολὺ δυνατὴ ἀφοῦ σηκώνει ἓνα ζευγάρι γυαλιὰ ποῦ δὲν ἀπαχωρίζεται ποτέ. Μαλλιὰ σὰν ποιητοῦ ἂν καὶ εἶνε φανατικός ὁπαδὸς τοῦ... κ. Μιστριώτη. Ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ἀντικροῖει μὲ σθένος τὰς ιδέας τῶν ἀντιβενιζελικῶν. Μεταχειρίζεται πολλὰς ἑλληνικοῦρες, γι' αὐτὸ τὸν φωνάζουν καὶ... λογιώτατον. Ἐνωμοτάρχης καὶ Γραμματεὺς τῆς Ὁμάδος του.

Παντοῦ πρῶτος, ἰδιαίτερος στὰς φιλολογικὰς συγκεντρώσεις Στὴν πρώτη γραμμὴ εἰς τὰς διαλέξεις τοῦ «Πτολεμαίου».

Τακτικὰ ἐπισκέπτεται τὰς διαφόρους Ὁμάδας, τὴν προτίμησιν του ὅμως ἔχει ἡ 1η.

Ἔιχεν τὴν ὠραίαν ιδέαν νὰ συστήσει φιλολογικὸν σύνδεσμον, ὅστις ὅμως δὲν ἔγινεν ἀκόμη. Ἴσως εἰς τὸ μέλλον.

Δύο πράγματα δὲν ἀποχωρίζεται ποτὲ τὰ γυαλιὰ του καὶ τὰ... μπαστουνάκι του.

Φίλος πολὺ τῶν Ἑγγλων στρατιωτῶν. Κάθε βράδην μᾶς κουβαλᾷ στὸ Κέντρον δύο—τρεῖς μὲ τοὺς ὁποίους περνᾷ τὴν ὥρα του σκοτώνοντας... τὰ ἀγγλικά. Ἄγαπᾷ πολὺ τὸ περιοδικὸν μας καὶ εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς δραστηριωτέρους βοηθοὺς τῆς διεκπεραιώσεως. Συχνὰ, πολὺ συχνὰ, μεταχειρίζεται τὴν στερεότυπον φράσιν: «Ἐχει καλῶς σὰς καθιστώμεν ὑπεύθυνον.»

— Ο ΑΛΕΚΟΣ —

Ἄν καὶ νέος ἀκόμη τὸ μουστάκι του ἄρχισε πρὸ καιροῦ νὰ τοῦ ἐνοχλῇ τὴ μύτη. Κεφάλι ὀλοστρόγγυλο σὰν... foot-ball. Χωρὶστρα πάντοτε ἄμεμπτος. Στόμα ἐπίτηδες καμωμένο γιὰ σάλπιγγα. Μουσικὸς ἄριστος. Μέλος τῆς φιλαρμονικῆς, σαλπιγκτῆς τοῦ Σώματος, καὶ φανατικὸς ὀπιδὸς τῆς Ἰταλικῆς μουσικῆς. Λατρεῖ τὸν Βέρδη καὶ... τὸ καλὸ φαγί.

Κοπιᾶζει πολὺ μὲ τοὺς σαλπιγκτὰς του τοὺς ὁποίους ὅμως ἔχει κάνει ξεφτέρια.

Παίζει γλυκύτατα, μόνο ποῦ φοβᾶται μὴν τοῦ ξεφύγει κανένα... σὺλ.

Ἄγαπᾷ πολὺ τὸ «Ἔσο ἔτοιμος» καὶ δημοσιεύει ποῦ καὶ ποῦ ἐντυπώσεις του.

Φίλος πιστὸς τοῦ Π.— καὶ δεινὸς ὑποστηρικτῆς τῆς ιδέας τοῦ φιλολογικοῦ συνδέσμου.

Γιὰ ἄλλο τίποτε δὲν μιᾷ, παρὰ γιὰ... σὺλ, φᾶ, μπουκίνα καὶ τὰ ρέστα.

Ὅπως ὅλοι ἔχει καὶ αὐτὸς τὸ παρατσούκλι του. Τὸν λέμε «Μαέστρο». Δὲν τοῦ κακοφαίνεται διόλου. Μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι τοῦ ἄρέσει. Γι' αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ κάθε κομμάτι ποῦ σαλπίζει, τοῦ φωνάζουνε.

— Γεῖά σου Μαέστρο.....τραμουντάνα. Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν: Κρατεῖ τὴν σάλπιγγα μὲ τὸ ἄριστερό χέρι!

Γ. Κ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὅτε ἐξελέγη ὁ στρατηγὸς Γράντ πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μετέβη νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτάς.

Ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν διήρχετο ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐπεφημιῶν καὶ ἐκτάκτων τιμῶν. Εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων εἰς τὰς ὁποίας μετέβη τὸ πλῆθος συνωσιζετο κάτωθι τῆς οἰκίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔμενε καὶ ἐξήτει νὰ τὸν ἴδῃ Ὁ στρατηγὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην ὅτε τὸ πλῆθος μὸλις τὸν εἶδε ἤρχιζε νὰ φωνάζῃ «Στρατηγέ, λόγον, λόγον, ... δύο λέξεις τουλάχιστον!» Μετὰ ταῦτα ὁ Γράντ προσκίτων εὐγενῶς πρὸς τὸ πλῆθος ἀπήντησε: «Ὅχι κύρισι». Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ στρατηγὸς ὠμίλησε μὲ δύο λέξεις μόνον.

Τὸ πλῆθος τότε ἠναγκάσθη νὰ διαλυθῇ διότι ἐκείνο εἶχε ζητήσῃ δύο μόνον λέξεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΟΥ

Ὅταν εἶσαι κουρασμένος καὶ σοῦ πονοῦν πολὺ τὰ πόδια, βγάξεις συνήθως τὰ παπούτσια σου, πρὶν ξεπλωθεῖς γιὰ νὰ ξεκουρασθῆς.

Καμιὰ φορὰ ἐν τούτοις, ὅπως συμβαίνει συχνὰ στοὺς στρατιώτες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, δὲν μπορείς νὰ βγάλης τὰ παπούτσια σου.

Ὅταν λοιπὸν βρῖσκεσαι σὲ τέτοιαν περίστασιν, τὸ καλύτερον εἶναι νὰ ξεπλωθῆς στὴν ῥάχη, μὲ τὰ πόδια ψηλὰ, νὰ ἀκουμποῦν, ἢ ἐπὶνω σὲ ἓνα δένδρον, ἢ σὲ κανένα τοῖχο, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ὀρθὴ γωνία μὲ τὸ σῶμά σου· σ' αὐτὴ τὴν στάσιν νὰ μείνης πέντε ἕως δέκα λεπτά.

Ἔτσι τὸ αἷμα ἐπιστρέφει πάλι, γρηγορότερα στοὺς πνεύμονες γιὰ νὰ καθαρισθῇ.

Ἐὰν ὅμως βρῖσκεσαι σὲ μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει τίποτε, εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀκουμπήσῃς τὰ πόδια σου, μεταχειρίσου τὰ πόδια ἄλλου προσκόπου ποῦ θὰ πάρῃ τὴν ἴδια στάσιν, καὶ ἔτσι ὁ ἓνας μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἄλλον.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ «The Scout»)

Σ. Δ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΤΟΠ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ Σῶμα Ἑλλ. Προσκόπων Ἀλεξανδρείας, ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας εἰς τοὺς κάτωθι ὁμογενεῖς οἵτινες ἀναγνωρίσαντες τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τοῦ Προσκοπισμοῦ, προσέφερον τὰ κάτωθι ποσά διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σώματος:

Ὁ Κ. Φωτ. Καρακανδῶς Λιγ. Αἰγ.	12
» Αγαθαῖς Βεγίαν » »	4
» Ἀλεξ. Βιτιάδης » »	2
» Στέφ. Λαγώνικος » »	2

Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων ἐκφράζει δημοσίως εἰς τὸν ἀποχωρήσαντα ἕνεκα πολλῶν ἀσχολιῶν Γεν. Γραμματέα τῆς τε Κεντρικῆς καὶ Τοπικῆς, Ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος κ. Γ. Χαριτάκη τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας ὡς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ καὶ ιδεώδους σκοποῦ τοῦ Προσκοπισμοῦ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ἃς προσέφερον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σώματος θυσιάζων τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς του.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ Τ. Ε. Α.)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η ΨΕΥΔΟΜΑΧΗ

ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ Πρόσκοποι Ἀλεξανδρείας ἐπέρασαν μίαν ἑβδομάδα ἐντελῶς ἀσυνήθιστον, γεμάτην συγκινήσεις καὶ προσδοκίας, ἑβδομάδα τὴν ὁποίαν βεβαίως δύσκολα θὰ λησμονήσουν.

Κατ' ἀρχὰς κἄτι ἐψιθυρίζετο μεταξὺ τῶν Ἀρχηγῶν Ὁμάδων ἀλλὰ μὲ μεγάλην, πολὺ μεγάλην μυστικότητα.

Κατόπιν ἐξεφύτρωσαν, ὅπως συμβαίνει παντοῦ καὶ πάντοτε, οἱ αἰώνιοι καλῶς πληροφορορήμενοι, οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ μὲ τὸ ὕψος καὶ τοὺς τρόπους των ἐκεντούσαν τὴν περιέργειαν τῶν μὴ συνειδησμένων εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ τεράτσια, ἀπεφάσιζαν ἐπὶ τέλος νὰ καταδεχθῶν νὰ ἀνακοινώσωσιν εἰς στενὸν κύκλον συναδέλφων των, τὰς αὐθεντικωτάτας καὶ ἀσφαλεστάτας πληροφορίας των.

Τὸ τι διεδόθη λοιπὸν κατὰ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν δὲν περιγράφεται.

Ἐγένετο λόγος διὰ ταξείδια σιδηροδρομικὰ, καμηλοβατικὰ ἢ καὶ ἀποστολικὰ πρὸς ἐπίσκεψιν συναδέλφων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ πρὸς μελέτην ἐπιτόπιον τῶν πεδίων τῶν τελευταίων μαχῶν, ὅπου οἱ φίλοι μας οἱ Τοῦρκοι ἔφαγαν τῆς χρονιαῆς των. Ἄλλοι ἀνέφεραν τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γερουλάνου καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Προσκόπων Ἀθηναίων γραφέντα εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ ἔλεγον ὅτι ἀφεύκτως θὰ χρησιμοποιηθῶν καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πρόσκοποι ὑπὸ τοῦ φίλου των Ἄγγλου ταγματάρχου. Ἄλλος διμωχρίζετο ὅτι θὰ ἐγένετο ἐπίσημος ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος τῆς

Χώρας καὶ τοῦ Ἄγγλου ἀρχιστρατήγου τῆς κατοχῆς, συνδεομένου διὰ στενῆς φιλίας μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μας Προέδρου Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀγαπητοῦ μας πολυλογοῦμε, ὁ καθένας ἔλεγε ὅτι τοῦ κατέβαινε εἰς τὸ κεφάλι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπεβεβαιώθη, διὰ μυριοστὴν φορὰν ἡ μεγάλη ἀλήθεια τὴν ὁποίαν εἶπε κάποιος σοφός, ὅτι δηλαδὴ γύρω ἀπὸ ἓνα κόκκον ἀληθείας αἱ διαδόσεις πλάττουν ὄρος ψευτιάς. Τὸ ὅτι συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τὸ γνωμικὸν αὐτὸ δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ πιστεύσητε ὅταν μάθετε ὅτι ὁ σοφός ὅστις ἐφθέγγετο τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν... εἶμαι ἐγώ.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ συγχωρήσητε διὰ τὴν λίαν μετριόφρονα αὐτὴν παρέκβασιν, ἰδίως μάλιστα ὅταν ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἀρχαῖος συνάδελφός μου, ἱστορικὸς δηλαδὴ συγγραφεὺς, ὅπως καὶ ἐγώ, ὁ Θουκιδίδης (δὲν χωρεῖ καμμία ἀμφιβολία ὅτι εἶμαι γεμάτος μετριόφροσύνην) συχνὰ, πυκνὰ ἐξέρχεται τοῦ θέματός του καὶ μᾶς ἀναπτύσσει τὰς ἰδέας του τὰς ἀτομικὰς χωρὶς νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ξηρὰν ἀναγραφὴν τῶν γεγονότων. Εἶχε μάλιστα ὁ μακαρίτης καὶ τὴν μανίαν νὰ βάζῃ εἰς τὸ στόμα τῶν ρητόρων του, τινὲς τῶν ὁποίων μάλιστα, καθὼς οἱ Πέρσαι, δὲν ἐσκάμπαζαν γοῦ ἀπὸ Ἑλληνικὰ, τὰς γνωστὰς δημηγορίας τὰς ὁποίας οἱ δυστυχεῖς δὲν ἦσαν εἰς θέσιν ὄχι νὰ ἐκφωνήσουν ἀλλὰ οὐδὲ κἂν νὰ διαβάσουν. Φαντάζομαι τὰ μηδενικὰ ποῦ θὰ ἔπερναν ἂν ἦσαν μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου! Ἀλλὰ ὁ Θουκιδίδης, ὅπως ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ἀπεστρέφετο τὸ ἀσχημον καὶ ὅταν τὸ εὔρισκε τὸ διώρθωνε ἐξ ἰδίων.

Νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰς ἱστοριοφιλοσοφικὰς

αὐτὰς παρεκβάσεις καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ θέμα μας.

Τι ἐλέγαμε λοιπόν; Ἄν δὲν ἀπατώμαι ὠμιλοῦσαμε περὶ τῶν διαδόσεων. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἔπαυσαν καὶ αὐτοὶ διότι ἔγεινεν ἐπισήμως γνωστὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ψευδομάχης, ἢ ὁποία θὰ ἐγίνετο τὴν ἐπομένην Κυριακῇν.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνηση τῶν Προσκόπων εἶναι εὐνόητος. Τὸ Κέντρον ἀντηχοῦσε ἀπὸ τεχνικούς ὄρους. Προφυλακαὶ, διπλοσκοποὶ, φυλακεῖα καὶ περιπολῖαι ἀπ' ἐδῶ ἔμπροσθοφυλακαὶ, πλαγιοφυλακαὶ καὶ ὀπισθοφυλακαὶ ἀπ' ἐκεῖ παρατηρητήρια, συνθήματα καὶ σηματοτηλεγραφήματα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐνισχύσεις, ὑπερφαλλαγίσεις καὶ κυκλωτικαὶ κινήσεις ἀπὸ παντοῦ. Ἡ συγκίνησης ὁμῶς ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον τὸ Σάββατον, παραμονὴν τῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἐπὶ μακρὸν συνεζητοῦντο εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Ὁμάδων τὰ θέματα τὰ ὁποία δυνατὸν νὰ ἐδίδοντο. Περιστὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀμέσως εὗρισκοντο καὶ αἱ σχετικαὶ λύσεις. Οἱ φίλοι μας, οἱ καλῶς πληροφορημένοι, ἔπαιξαν καὶ πάλιν τὸν ρόλον των, διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν συνήθειαν, ἂν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ καπελλωθοῦν διὰ τὴν προηγουμένη διάψευσιν τῶν πληροφοριῶν των.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς συνετάσσετο ἡ Ἡμερησία Διαταγὴ, ἢ περιέχουσα τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ἀσκίσεως τῆς ἐπαύριον. Κατὰ ταύτας τὸ Σῶμα διηρεῖτο εἰς δύο τμήματα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν, τὸ τμήμα τῆς ἐπιθέσεως, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν βην καὶ τὴν 7ην Ὁμάδα ὄφειλε νὰ καταλιθῆ εἰς τὴν παραλιάν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ. Τὸ δὲ ἕτερον τμήμα, τὸ τῆς ἀμύνης, ἀποτελούμενος ἀπὸ τὰς λοιπὰς πέντε Ὁμάδας θὰ κατηλυζετο εἰς τὰ περίξ τοῦ Σταδίου, εἰς τὸ Chatby. Τὸ πεδῖον τῆς ψευδομάχης ὠρίζετο πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ μίαν φανταστικὴν γραμμὴν ἀρχίζουσαν ἀπὸ τὸ κόκκινον Παλάτι, ἐπὶ τοῦ Μαχμουδιῆ, διερχομένην ἀνατολικῶς τοῦ πεδίου τῶν ἱπποδρομιῶν (Sporting Clud) καὶ φθάνουσαν μέχρι τῆς θαλάσσης. Νότιον ὄριον ἦτο τὸ Μαχμουδιῆ μέχρι τοῦ μικροῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ τῆς Χάδρας, ἐκεῖθεν δὲ ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ Παλατιοῦ Νούμερο Ταλάτα μέχρι τοῦ Rond Point τῆς Ἐταιρείας τῶν Ὑδάτων. Αἱ ἐχθροπραξίαι θὰ ἤρχιζαν τὴν 3ην μ.μ. ἀκριβῶς καὶ θὰ ἐπερατοῦντο τὴν βην. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔπρεπεν ἡ ἐπίθεσις νὰ δυνηθῆ νὰ διασπᾷ τὴν γραμμὴν τῆς ἀμύνης καὶ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν πόλιν.

Ὡς ἀρχὴ καὶ κανὼν ἐτέθη ὅτι θεωρεῖται ἡττημένος ὁ παρορνιαζόμενος μόνος πρὸ

δύο ἀντιπάλων, αἰχμάλωτος δὲ ὁ εὗρισκόμενος μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντιπάλων. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ομάδας, τμήματα, ἐνωμοτίας, ἀποσπάσματα κλπ. Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς ἐπιθέσεως ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Ἄ. Χωρέμην, ἔχοντα ὡς βοηθὸν αὐτοῦ τὸν κ. Βαλασόπουλον. Ὁ Ἐφορος τῶν Ὁμάδων καὶ Πρόεδρος μας κ. Ἄντ. Μπενάκης ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀμύνης, μετὰ τὸν κ. Ἄλ. Λ. Μπενάκην ὡς ὑπαρχηγόν. Τὰς Ὁμάδας θὰ διώκουν οἱ Ἀρχηγοὶ των.

Τέλος ἡ μεγάλη ἡμέρα ἀνέτειλε. Δυστυχῶς, πνέει δυσίεστον χαμζίνι. Ἐν τούτοις, πρωτὶ-πρωτὶ σπεύδουν οἱ πρόσκοποι εἰς τὸ Κέντρον καὶ ἐνωρὶς ἐκκινοῦσιν αἱ ομάδες διὰ τοὺς προσδιωρισθέντας καταυλισμούς των. Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν ἐξετελέσθησαν ἀναγνωρίσεις τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν καὶ βαθμοφόρων καθῶς καὶ μερικὰ γυμνάσια, ἰδίως σχετικὰ μετὰ τὴν ψευδομάχην.

Οἱ πρόσκοποι ἦσαν ὅπως πάντοτε ζωηροὶ καὶ εὐθυμοὶ. Οἱ ἀρχηγοὶ ἐλαφρῶς συνωφρονομένοι, σκεπτικοὶ καὶ σοβαροὶ. Αἴφνης, ἐμφανίζεται εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτοκίνητον φέρον ἄβρᾶν Κυρίαν καὶ χαριτωμένας δεσποινίδας ἐπισκεπτρίας. Ἡ ὥραία αὕτη ἐμφάνισις φέρει ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὸ πολύφροντι τοῦ ὕφους τῶν Ἀρχηγῶν. Εἰς τὰς κυρίας παραχωρεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ ἀρχηγείου ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς ὁποίας—δύο σάνιδες ἐπάνω σὲ δύο κάσσελιτσαις—ἀπλώνεται ὁ χάρτης τοῦ ἐπιτελείου!

Μετ' ὀλίγον ἀκούονται νέοι μυκηθμοὶ αὐτοκινήτου καὶ βλέπομεν Γάλλους ἀξιωματικούς συνοδευομένους ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Γαλλίας. Ἐρχονται διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς Γάλλους Προσκόπους, κατηυλισμένους πλησίον τῶν ἰδικῶν μας. Τοὺς προσκόπους τούτους διοικεῖ προσωρινῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς 1ης Ὁμάδος μας κ. Παχουντάκης. Οἱ Γάλλοι ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου μας καὶ τοῦ κ. Παχουντάκη ἐπιθεωροῦν τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἑλληνας Προσκόπους καὶ κατόπιν ἀποχωροῦν, ἀφοῦ ἐξέφρασαν τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν των διὰ τὸ παράστημα καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν προσκόπων μας.

Πλησιάζει ὁμῶς ἡ μεσημβρία. Αἱ σάλπιγγες ἤχουν προσκλητήριον Ἀρχηγῶν διὰ τὴν ἀναφορὰν κατόπιν θὰ δοθοῦν αἱ τελευταῖαι πρὸ τῆς μάχης ὀδηγίαι. Αἱ ἐπισκεπτριαὶ μᾶς ἀφήνουν καὶ ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀμύνης μετὰ τὸν Ὑπαρχηγόν του καὶ τοὺς Ἀρχηγούς των Ὁμάδων εἰσέρχονται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀρχηγείου. Ὅλοι εἶναι σοβαροὶ! Τὰ πρόσωπα συνοφρουοῦνται καὶ πάλιν. Ἐπικρατεῖ συγκίνησης καὶ σχετικὴ νευρικότης.

Κάποιος ἐπισκέπτης τῆς προσκολλήσεως, ἄμοιρος ὡς φαίνεται πάσης στρατιωτικῆς μορφώσεως καὶ ἐπομένως μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ παρῶς τὴν σπουδαιότητα τῶν περιστάσεων, τολμᾷ νὰ φησὶ νὰ ἐκεί ποῦ δὲν τὸν σπέρνουν καὶ νὰ ἀποπειραθῆ νὰ ἀσειεὺθῆ. «Φαίνονται, ψιθυρίζει, εἰς τὸ αὐτί μου, ὅτι ἔχουν πλήρη τὴν ἀντίληψιν τῆς εὐθύνης ἣν φέρουν ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας...» Ἄλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐξακολουθήσῃ. Τὸ ἄγριον τῆς μορφῆς μου, καὶ αἱ ταχεῖαι καμπύλαι αἱ περιέγραψε εἰς τὸ κενὸν σεβαστῶν διαστάσεων προσκοπικῆς κοντῆς, τοῦ ἔκοψαν τὸν βῆχα, τὸν ὁποῖον ἄλλως τε δὲν εἶχε, καὶ ἐπροτίμησε νὰ ὑποχωρήσῃ ἐν σχετικῇ ἀταξίᾳ, μετὰ πλείστων ἀπωλειῶν εἰς τὴν κακογλωσσίαν του.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ σάλπιγγες καλοῦν τοὺς Προσκόπους εἰς τὸ συσσίτιον. Ἀμέσως ἀρχεται ἄγων δρόμου, οὐχὶ μετ' ἐμποδίων... ἀλλὰ μετὰ *καρabanῶν*, μὲ τέρμα τὸ γνωστὸν καὶ ἀγαπητὸν *καζάν*, τὴν χύτραν τοῦ στρατοῦ μας. Σήμερον τὸ συσσίτιον εἶναι πλουσιώτερον καὶ καλλίτερον τοῦ συνήθους. Τὸ προσφέρει ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος Κύριος Μ. Λάσκαρις, Διευθύνων-Σύμβουλος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διὰ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ Ὑποκαταστήματά της καὶ θερμότατος φίλος καὶ ὑποστηρικτὴς πάσης ἀθλητικῆς καὶ προσκοπικῆς κινήσεως καθὼς καὶ παντὸς πατριωτικοῦ ἔργου.

Τὸ ὅτι τὸ συσσίτιον ἐτιμῆθη δεόντως ὑπὸ τῶν Προσκόπων εἶναι νομίζω περιττὸν νὰ ἀναφέρω ἐδῶ.

Μετὰ τὸ συσσίτιον ἀνάπαυσις.

Αὐτὰ συνέβαιναν εἰς τὸν καταυλισμὸν τῆς ἀμύνης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐγένετο ἀνάλογος ἐργασία.

Τὸ Συμβούλιον τῆς διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἀποφασίζει, μετὰ ἐπισταμένην ἀναγνώρισιν καὶ μελέτην τοῦ ἐδάφους, νὰ διαίρεσῃ τὸ σῶμα τῆς ἐπιθέσεως εἰς τρεῖς φάλαγγας.

Ἡ πρώτη ἀποτελουμένη ἀπὸ δλόκληρον τὴν 7ην Ὀμάδα, ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς κ. Σοφιαλίδην, εἶχεν ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν διάσπασιν τοῦ δεξιοῦ καὶ μέρους τοῦ κέντρου τῆς ἀμύνης. Ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑποδιαιρεθῆ ἡ Ὀμάς αὕτη εἰς τμήματα. Μετὰ τῆς φάλαγγος ταύτης συνεργάζεται καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς τῆς ἐπιθέσεως κ. Βαλασόπουλος, ὁ καὶ γυμνάζων καὶ διδάσκων τοὺς Προσκόπους εἰς τὰ σήματα καὶ τὸν τηλεγραφόν.

Ἡ δευτέρα φάλαγξ ἀποτελουμένη ἀπὸ τρεῖς ἐνωμοτίας τῆς βῆς Ὀμάδος, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀμάδος ταύτης κ. Λ. Πτέρη, ὄφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν

σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τοῦ κέντρου ἢ καὶ τοῦ δεξιοῦ τῆς ἀμύνης, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Τέλος ἡ τρίτη φάλαγξ, ἐκ δύο ἐνωμοτιῶν τῆς βῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὅλης ἐπιθέσεως κ. Ἀλέκ. Χωρέμη, ἀνέλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ προστατεύῃ τὸ ἀριστερὸν τῆς ἐπιθέσεως ἀπὸ πίσης ὑπερφαλαγγίσεως καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γενικὴ ἐφεδρεία.

Αἱ φάλαγγες καὶ τὰ τμήματα αὐτῶν θὰ συνεδέοντο διὰ συνδέσμων καὶ θὰ συνεννοοῦντο ἐπίσης διὰ σημάτων Μορς. Πρὸς τοῦτω προσεκολλήθησαν παρ' ἐκάστῳ ἀρχηγῷ καὶ οἱ ἀνάλογοι σηματοτηλεγραφεῖται.

Ἐνῷ ὅμως ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἐπὶ θύραις, ἐνῷ τοιαῦτα ὑπ' αὐτοῦ λαμβάνονται μέτρα πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐνῷ φοβερὸς κίνδυνος ἀπειλοῦσε τοὺς κατοίκους αὐτῆς—εἶναι γνωστὴ ἡ ἀγριότης τῶν ἐπιτιθεμένων καὶ ἰδίως τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῶν—ἐντούτοις ὅμως κανενὸς καρφὶ δὲν καίεται.

Οὐδεὶς ἔχει τὴν συναίσθησιν τοῦ κινδύνου. Μόνον ἀργὰ, μετὰ τὸν ἀπογευματινὸν τῶν ὕπνου ἀποφασίζον μερικοὶ νὰ λίσβουν τὴν πρὸς τὸ Chatby ἄγουσαν ὅπου ὅμως δὲν εὐρίσκουν πλέον οὔτε ἵχνος στρατοπέδου.

Πράγματι κατὰ τὰς 2 1)2 μ.μ. ἐλύθη ὁ καταυλισμὸς, τὰ ἀντίσκηνα, καὶ τὰ διάφορα σκεύη ἐφορτώθησαν ἐπὶ τῶν μεταγωγικῶν ἀμαξῶν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Κέντρον καὶ αἱ Ὀμάδες παρετάθησαν ἕτοιμοι πρὸς ἐκκίνησιν. Ἡ ἀναφορὰ φέρει ὡς παρόντας σχεδὸν ὅλους τοὺς Προσκόπους. Κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ χάσῃ τὴν ψευδομάχην. Μόνον οἱ ἀσθενεῖς ἀπουσιάζουν.

Ἡ 3η μ.μ. σημαίνει μὲν εἰς τινὰς Ναοὺς τῆς πόλεως δὲν ἀκούεται ὅμως εἰς τὸ Chatby. Αἱ ἔχθροπραξίαι ἀρχοῦνται! Εὐτυχῶς ὁ καιρὸς μετεβλήθη καὶ ἀντὶ τοῦ χαμψινίου ἔχομεν ἐλαφρὸν βόρειον ἄνεμον. Αἱ Ὀμάδες τῆς ἀμύνης προελαύνουν καὶ καταλαμβάνουν τὰς θέσεις των, μὲ μέτωπον πρὸς Ἀνατολὰς.

Τὸ ἀριστερὸν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι καὶ τῶν ὑψωμάτων τῶν ἀνατολικῶς τοῦ Σταδίου, καταλαμβάνει ἡ 5η Ὀμάς ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς κ. Π. Βασιλειάδην. Τὴν φρούρησιν τοῦ Κέντρου μέχρι τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Ραμλίου ἀναλαμβάνει ἡ 1η Ὀμάς ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Παχουντάκην. Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σιγάλαν 3η Ὀμάς χρησιμεύει ὡς ἐφεδρεία τῶν δύο προηγουμένων. Τέλος ἡ ἄμυνα τοῦ δεξιοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν 2αν Ὀμάδα, Ἀρχηγὸς ὁ κ. Τσαλουμάς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κ. Καμπουρόπουλον 4ην Ὀμάδα, ἥτις χρησιμεύει ὡς ἐφεδρεία τῆς προηγουμένης. Ἡ ἄμυνα ἐκτείνεται ἐπὶ

τῶν ὑψωμάτων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ραμλίου μέχρι τῆς ὁδοῦ Νούμφορο ταλάτα.

Ἰσχυρὰ ἀποσπάσματα φρουροῦν τοὺς δρόμους καὶ τὰς διαβάσεις ὄλας καὶ ἐκτελοῦν ἐρεῦνας ἐπὶ ὄλων τῶν διερχομένων ἀμαξῶν καὶ κάρρων. Αἱ ἐρευναὶ αὐταὶ δὲν γίνονται καὶ πολὺ εὐκόλα. Πολλοὶ παραγωγεῖς καὶ ἀμαξηλάται ἀνθίστανται—δὲν ἔχουν καὶ πολὺ ἄδικον—καὶ ἐνίοτε περιλοῦν τοὺς Προσκόπους μας με ὄλο τὸ πλοῦσιον ὑβρεολόγιον τῆς ἀραβικῆς γλώσσης. Ἄλλὰ οἱ Πρόσκοποι, σοβαροὶ καὶ ἀποφασιστικοὶ ἐκτελοῦν τὸ καθήκον των.

Καὶ εἰς τὴν ἄμυναν αἱ ὀμάδες συνδέονται ἀμοιβαίως διὰ συνδέσμων καὶ σηματοτηλεγραφητῶν.

Ὅπισθεν τῶν ἐφεδρειῶν ἐστήθησαν τὰ κινήτῃ φαρμακεῖα τῶν ὀμάδων με τοὺς εἰδικούς διὰ τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν. Εὐτυχῶς οὔτε αἱ γνώσεις αὐτῶν οὔτε τὰ φάρμακα ἐχρειάσθησαν. Τὰ τραύματα τῶν Προσκόπων, μερικὰ ξεγδάσματα, ἐχρειάσθησαν μόνον ὀλίγον νερὸ, ὀλίγιστον ἀγγλικὸν ταφτὰ καὶ καλὰς τινὰς καὶ ἐνθαρρυντικὰς λέξεις.

Κατὰ τὰς δοθείσας διαταγὰς, εὐθύς ἅμα αἱ ὀμάδες κατέλαβον τὰς θέσεις των, ἐτοποθέτησαν πρὸς τὰ ἔμπρὸς σκοποὺς εἰς ὄλα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα. Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ἐχρησιμοποίησαν πᾶν μέσον ὅπως μείνουν ἀθέατοι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. Ἐπίσης αἱ ὀμάδες ἀπέσπασαν περιπολίαν ἀνιχνευτικὰς αἰτινας ἠρεῦνον προσεκτικὰ τὸ ἔδαφος τῶν τοιμέων των πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ πράγματι πολλοὶ συνελήφθησαν μεταξὺ τῶν ὀλοίων μερικοὶ ἐπὶ κάρρων κρυμμένοι μέσα σὲ δέματα μπισιμοῦ. Ἄλλοι ὀμως κατώρθωσαν νὰ περάσουν ἀπαρατήρητοι.

Ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀμύνης ἐπανειλημμένως ἐπεθεώρησε ὀλόκληρον τὴν γραμμὴν τῆς παρατάξεως, ἐχούσης μῆκος δύο περὶπου χιλιόμετρων. Ἐνίοτε τὸν παρηκολούθουν καὶ ἐπισκέπται ἢ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς. Κάποτε τὸν εἶδα ἀπὸ μακρὰν νὰ πηγαίνει πρὸς τὸ δεξιὸν μαζὴ με τοὺς δύο κυρίους Σαλβάγους. Ὁ εἰς τούτων εἶναι ὡς γνωστὸν μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος καὶ ὁ ἐνδεδειγμένος καλλιτέχνης αὐτοῦ. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται καὶ τὸ ἐξώφυλλον τοῦ ἀνά χειρας Περιοδικοῦ. Ὁ ἄλλος εἶναι Σύμβουλος in partibus ἢ τῆς προσκολλήσεως ἢ ὅπως ἄλλως θελήσετε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι πιστώτατος καὶ ἀφωσιωμένος φίλος τῶν Προσκόπων καὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ αἱ συμβουλαὶ του ἀκούονται πάντοτε μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς ἢ Περιφερειακῆς, ὅπως λέγεται τώρα, Ἐπιτροπῆς. Ὅσφ νὰ σὰς εἰπῶ ὀμως ὄλα αὐτὰ ἔ-

φθασαν καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὰ ἀπόκρημνα μέρη τῶν ὑψωμάτων, πρὸς τὴν ὁδὸν Ραμλίου. Αἴφνης τοὺς εἶδον νὰ γκρεμοτσακίζονται πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτήν. Φοβηθεῖς δυστύχημα ἔτρεξα πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀλλὰ φθάσας «εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου» ἠσύχισα, διότι τοὺς εἶδα νὰ σκαρφαλώνουν εἰς τὰ ἀπέναντι ὑψώματα δίκην κατσικιῶν. Ὅμολογῶ ὅτι δὲν τοὺς ἠκολούθησα, διὰ λόγους εὐνοήτους, καὶ ἐπροτίμησα νὰ πλησιάσω τὸν Γενικὸν Ὑπαρχηγὸν τῆς Ἀμύνης κ. Ἀλέξανδρον Λ. Μπενάκη, εὐρισκόμενον ὀπισθεν τοῦ κέντρου καὶ συνεννοούμενον με ὄλας τὰς ὀμάδας διὰ τοῦ σηματοτηλεγραφητοῦ του, τοῦ μικροῦ Βιτιάδη. Ἐξοχος εἰς τὴν ἐργασίαν του ὁ ἀνθρωπάκος αὐτός, σοβαρὸς εἰς τὸ καθήκον καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τοὺς ἀρχηγούς του. Ἐχομεν εὐτυχῶς μέγαν ἀριθμὸν τοιούτων σπιθαιμαίων μὲν ἀλλὰ ἀρίστων Προσκόπων, μεταξὺ τῶν ὀλοίων πολλοὺς πτυχιούχους.

Μένω με τὸν κ. Ἀλέξ. Μπενάκη ἐπὶ ἡμῖσιαν ὄραν. Αὐτός συγκεντρώνει ὄλας τὰς πληροφορίας τὰς ὀλοίας στέλλουν τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἀμύνης. Ἐπομένως, εἶναι εἰς θέσιν νὰ με πληροφορήσῃ περὶ τῆς τακτικῆς καταστάσεως.

Αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν ἀπὸ μιᾶς ἠδη καὶ πλέον ὄρας, ὅταν παρουσιάζεται περὶ πολος ὀδηγοῦσα πρὸ τοῦ κ. Ἀλέξ. Μπενάκη δύο αἰχμαλώτους, ὧν ὁ εἰς σαλπικτῆς. Ἐπὶ τοῦ ἄλλου εὐρέθη σημεῖωμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θῆς κ. Πτέρη πρὸς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐπιθέσεως, ἐν τῷ ὀλοίῳ ἀνέφερον ὅτι τὸ κέντρον τῆς Ἀμύνης εἶναι ἀσθενὲς καὶ τὸν συνεβούλευε νὰ διατάξῃ γενικὴν κατὰ τοῦ σημείου τούτου ἐπίθεσιν. Τὸ στρατήγημα ὀμως ἦτο προφανὲς καὶ δὲν τὸ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὁ κ. Γεν. Ὑπαρχηγός, ὁ ὀποῖος ἐγνώριζεν ἠδη ὅτι ὀλόκληρος σχεδὸν βῆ ὀμάς εὐρίσκετο ἀπέναντι τοῦ δεξιοῦ τῆς ἀμύνης. Αἴφνης ὁ σαλπικτῆς αἰχμαλώτος ἀπομακρύνεται βήματά τινα καὶ σάλπιξι γενικὸν προσκλητήριον. Ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἔσπευδον ὄλοι αἱ ὀμάδες πρὸς τὸ Κέντρον. Ἄλλ' ἢ ἔλπις αὐτῆ διεψεύσθη. Οἱ σηματοτηλεγραφηταὶ διαταχθέντες ἐσῆμιμον ἀκύρωσιν τοῦ σαλπίσματος.

Ὅλιγον κατ' ὀλιγον τὰ ὑψώματα καταλαμβάνονται ἀπὸ κόσμον καὶ κοσμάκη, παρακολουθοῦντα μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ψευδομάχην. Εἰς κάποιαν μάλιστα ἀπόστασιν διέκρινε μᾶρην γραμμὴν, γραμμὴν παρατάξεως εἰς πυκνὴν φάλαγγα. Ἠρώτησα περὶ αὐτῆς ἀγνωστὸν μου θεατῆν. Μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι ἦσαν καλογεροπαῖδια. Ἐπὶ τέλους ἀνεκάλυψε ὅτι ἦσαν αἱ τῶφριμοι τοῦ Μπενακείου Ὅργανοτραπεζίου ὡς συνώδευε,

χρησιμεῖον καὶ ὡς σύνδεσμος μετὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ὀμαδῶν, ὁ φίλος κ. Τσολακίδης, ὁ διευθυντὴς τῆς Σαλβαγείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, τοῦ ὁποίου εἶναι πασίγνωστον τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Προσκοπισμὸν.

Ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ τηλεγραφεῖται ὅτι ὁ Γυμνασιάρχης κ. Παλαιολόγος Γεωργίου διέρχεται τὴν γραμμὴν. Ἐτερον τηλεγράφημα ἀνέφερεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς προσπαθῆσας νὰ διασπᾷ τὴν παράταξιν ἀπεκρούσθη μετὰ ἀπώλειας πλείστων αἰχμαλώτων. Ἐκ τοῦ δεξιοῦ τηλεγραφεῖται ὅτι τρεῖς ἐχθρικοὶ ἐνωμοτῆται βαδίζουσιν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπαρκεῖς δυνάμεις πρὸς ἀπόκρουσίν των.

Βαδίζω πρὸς τὸ κέντρον μετὰ τοῦ κ. Τσολακίδου πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρώτης. Μᾶς ἀκολουθοῦν αἱ τροφίμοι τοῦ Παρθεναγωγείου αἰτινες παρακολουθοῦν μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τὰς φάσεις τῆς ψευδομάχης, κηρυχθεῖσαι ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς ἀμύνης. Καὶ δὲν ἔχουσιν ἄδικον. Ἐὰν ἐπιτύχη ὁ ἐχθρὸς πρῶτον τὸ μέγαρόν των θὰ καταστρέψῃ. Ἐθαύμασα τὴν ζηλευτὴν ἀκριβειαν τῆς παρατάξεώς των, ἐπὶ δυο ζυγῶν, ἦν λαμβάνουν μετὰ πάσαν μετακίνησιν.

Ὁ σηματοτηλεγραφητὴς τῆς πρώτης ἀνέγνωσε τηλεγράφημα στελλόμενον πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν τῆς ἀμύνης ἐκ τοῦ δεξιοῦ. Ἐζητεῖτο ἐνίσχυσις ἥτις, ὡς ἔμαθον κατόπιν, ἐστάλη, ἀλλ' ἐφθασεν ἀργά διότι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θῆς στείλας εἰς τὴν σφαγὴν μίαν ἐνωμοτίαν του, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐπετέθησαν πολλαὶ τῆς ἀμύνης, περισσότεραι τοῦ δέοντος, ἠδυνήθη νὰ διέλθῃ τὴν γραμμὴν μετὰ δύο ἄλλας, διελθὼν διὰ θέσεως ἐγκαταλειφθείσης αὐτοβοήθως ὑπὸ τινος ἐνωμοτίας, σπευσάσης πρὸς ἐνίσχυσιν ἄλλων, μὴ ἔχουσῶν ἀνάγκην ἐνίσχυσεως.

Ἀπέναντι τοῦ Κέντρον, εἰς τὴν Ἰβραημίαν, διακρίνονται ἐχθροί. Φέρουν τὸ ἔμβλημα τῆς ἐπιθέσεως, δηλαδὴ ἐρυθρὰς ταινίας εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Δύο ἀποσπάσματα ἀποστέλλονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κ. Παχουντάκη, ὅστις μάλιστα τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐνός. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ κυκλώνουσιν τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐπιστρέφουσιν συνοδεύοντα αἰχμαλώτους. Εἰς τὴν θέαν αὐτὴν τὰ κορίτσια τοῦ Ὀρφανοτροφείου ξεκαρδιζοῦνται εἰς τὰ γέλοια, τὰ ὁποῖα ὁμως παύουσιν ἀμέσως κατόπιν αὐστηροῦ βλέμματος τῆς ἀρχηγοῦ των καὶ εὐνοήτων χειρονομιῶν τοῦ κ. Τσολακίδου.

Εἰναι ἤδη ἡ 5ῃ μ.μ. Πλήν τῶν δύο ἐνωμοτιῶν περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω ἔγινε λόγος καὶ ἄλλα μικρὰ τμήματα ἠδυνήθησαν νὰ περάσουσιν ἀπαρατήρητα. Ἀφ' ἑτέρου πλείστοι ἦσαν οἱ αἰχμαλωτισθέντες.

Μετὰ μίαν ὁμως ὄραν θὰ ἐτελείωνεν ἡ

ψευδομάχη καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπισπευθῇ τὸ πέρας. Τὸ ἀριστερὸν τῆς ἀμύνης εἶχε προχωρήσει ἀρκούντως. Μῆρος αὐτοῦ καθὼς καὶ τοῦ κέντρον διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ εὐρείαν κυκλωτικὴν κίνησιν περὶ τὴν Ἰβραημίαν διὰ νὰ περισφίξῃ πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν. Σχηματίζεται ἀμέσως, ἐκ τῶν ἐνότων φάλαγγες ἀποτελουμένη ἀπὸ Προσκόπους τῶν τριῶν ὀμάδων τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ κέντρον, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας τίθεται αὐτὸς οὗτος ὁ Γεν. Διοικητὴς τῆς ἀμύνης. Τὸν ἀκολουθῶ καὶ ἐγὼ Ἡ πορεία μας εἶναι ἐξησφαλισμένη εἰς τὰ νῶτα καὶ τὸ πλευρὸν ὑπὸ τῶν τμημάτων τῶν λοιπῶν ὀμάδων.

Ἐπεράσαμεν ὄρη καὶ κάμπους καὶ βουνὰ (ἴσως αὐτὰ νὰ εἶναι καὶ ὀλίγον ὑπερβολικὰ ἀλλὰ εὐρομεν ἀρκετὰς δυσκολίας εἰς τὴν πορείαν μας). Ἐκάμαμε τὸν γύρον τοῦ πεδίου τῶν Ἰπποδρομιῶν ἀπὸ Βορρᾶ—ἀγριος καὶ αὐσιηρότατος ἀστυφύλαξ μᾶς ἀπηγόρευσε τὴν δι' αὐτοῦ διάβασιν—καὶ ἐφθάσαμε τέλος εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ραμλίου. Τῆς φάλαγγος μετέχει καὶ ὁ Πρόσκοπος Σαλβάγος. Κουβαλεῖ εἰς τὴν ἀγκαλιάν του τεράστιον παγοῦρι τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μᾶλλον μετὰ τὴν προγονικὴν τσότραν παρὰ μετὰ τὸ ἐλαφρὸν ἐξ ἀλουμινίου ὑδροδοχεῖον τοῦ στρατοῦ μας. Μᾶς λέγει, ὅτι τὸν ἐνοχλεῖ μόνον ὅταν εἶναι κενὸν ὅπως τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἄλλως κρέμαται καλὰ εἰς τὴν ζώνην του. Παρ' ὄλους τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας εἶναι καὶ αὐτὸς, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοί του ζωηρότατος.

Τώρα στρέφομεν πρὸς τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τὴν μεγάλην ὁδόν. Αἴφνης κάποιος Ἀνγκεὺς ἀναφέρει ὅτι βλέπει ἐχθροὺς μετὰ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς Ἰβραημίας. Εἰς ἐνέγγειαν λοιπὸν τὰ λαμπρὰ γυαλιὰ τοῦ Προέδρου. Πράγματι ὁ Πρόσκοπος δὲν ἠπατήθη. ὑπάρχουσιν ἐκεῖ Πρόσκοποι, ἴσως ἐχθροί. Ἐν οἰκῇ ὀφθαλμοῦ κρύπτεται ἡ φάλαγγς ὀπίσω ἀπὸ τῆς καλαμνιαῖς τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ δρόμου καὶ χύνεται ὀλοταχῶς πρὸν τὴν πόλιν. Ἀναγκάζομαι νὰ τὴν ἀκολουθήσω, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἡ παρουσία μου δὲν δύναται νὰ προδώσῃ τίποτε. Μᾶς ἀκολουθεῖ ὁμως εἰς τὸ τρέξιμον αὐτὸ ἀρκετὸν πλῆθος ἀραβοπαίδων, δύο Ἄγγλοι στρατιῶται, εἰς Ἰνδὸς, εἰς ἐφέντης μετὰ σταμπουλίναν, μία ἐπίονος (κατὰ τὸ ἔφιππος) φελλάχα καὶ ἀναρίθμητοι σκύλοι ἀγρίως γαυγίζοντες.

Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χωρῶν σπεύδουσιν ἄλλοι, γεωργοὶ αὐτοί, ὅχι ὁμως ἀπὸ ἐνδιαφέρον ἀλλὰ ἔμπλεοι ὀργῆς καὶ μίσους μένεα πνέοντες κατὰ τῶν καταστροφῶν, ὡς λέγουσιν, τῶν σπαρτῶν των. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ καυμένοι οἱ Πρόσκοποι προσεπάθουν νὰ πατοῦν εἰς τὸ πρόχωμα μικροῦ καναλιοῦ διὰ νὰ μὴ βλάψουν

τά σπαριά, ὅπως ὅποτε ὕμως ἢ ἐξωφρενικὴ αὐτὴ τροχάλα δὲν πιστεύω νὰ ὠφέλησε καὶ πολὺ τῆς νιομάτες καὶ τῆς ἀγκινάρας.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐφιδάσαμεν εἰς μέρος κατὰ ληλον δι' ἀλλαγὴν πορείας. Εἰσήλθομεν εἰς τὰ χωράφια τὰ εὐρισκόμενα δεξιὰ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐξακολουθήσαμεν τὴν ραγδαίαν πορείαν μας ἐνῶ ὁ ἐφέντης μὲ τὴν στομπουλίαν ἔκαμε δορυμείας παρατηρήσεις εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς χωρικοὺς διὰ τὴν χυδαιότητά των. Δὲν γνωρίζω ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτελεσματοῦ φιλιππικοῦ του. Σῦλο ὕμως εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἔφαγε.

Οἱ ἐχθροὶ ἀπεκλείσθησαν πανταχόθεν διότι ἐγένοντο ἀντιληπτοὶ κεῖ ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν λόφων σκοποὶ καὶ ἀπὸ τοὺς φυλάσσοντας τὸ στενὸν τῆς εἰσόδου τῆς πόλεως. Σπιθαμιαῖος Πρόσκοπος τοῦ ἀποσπάσματος μας, δεινὸς δορυμὲς ἔφθασε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐπέστρεψε φέρων ἐν θριάμβῳ τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπιθέσεως! Ἡ ἐπιτυχία τῆς κυκλωτικῆς κινήσεως ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἀνωτέρα τῶν ἐλπίδων μας Ἐσφίξαμε μετὰ συγκινήσεως τὴν χεῖρα τοῦ ἀτυχήσαντος ἀντιπάλου—ὅστις μάλιστα εἶχε πιάση καὶ τὸν λαγὸν κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον καὶ κατὰ τὴν πτώσιν του ἐπληγώθη ἐλαφρῶς εἰς τὸν πόδα—καὶ ἠθελήσαμε νὰ τὸν παρηγορήσωμεν, ἀναφέροντες ὁμοίᾳ ἱστορικὰ γεγονότα ἀντελήφθημεν ὅμως ὅτι δὲν ἐσκοτιζέτο καὶ πολὺ διὰ τὸ δυστύχημά του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐὰν εἶχεν ὀρεξὶν νὰ πύρῃ «σῆννα, καὶ χαρτί, χαρτί καὶ καλαμάρι», θὰ ἤμποροῦσε νὰ γράψῃ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ πᾶν ἀπώλετο πλὴν τῆς τιμῆς, ὅπως ἔγραψεν ἄλλος ὁμοιοπαθὴς του ἀρχηγός, ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος ὁ Α', τὸν ὁποῖον μάλιστα δι' αὐτὸ καὶ μόνον ἀναφέρει ἡ Ἱστορία, διότι κατὰ τὰ ἄλλα δὲν φαίνεται νὰ ἄξιζε καὶ μεγάλα πράγματα. Ἐκεῖ ἐμάθομεν ὅτι καὶ ὁ ὑπαρχηγός τῆς ἐπιθέσεως συνελήφθη αἰχμάλωτος μὲ τὸ πλεῖστον τῆς 7ης Ὀμάδος.

Ἡ 6η ὥρα ἔφθασε καὶ μετ' αὐτῆς τὸ τέρμα τῆς ψευδομάχης Ἀπὸ τὸ Γενικὸν Ἀρχηγεῖον σαλπίζεται παῖσις γυμνασίου. Τὸ σάλπισμα ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς σαλπικτὰς τῶν Ὀμάδων οἵτινες εὐθὺς κατόπιν σαλπίζουν προσηκόντως καθ' Ὀμάδας.

ὑπὸ τὸ φῶς τῶν τελευταίων ἀκτίνων τοῦ δύνοντος ἡλίου βλέπομεν νὰ διαγράφονται ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων αἱ κομψαὶ καὶ εὐσταλεῖς κατατομαὶ τῶν Προσκόπων μας σπυδόντων πρὸς τὴν σάλπιγγα. Εἰς τὸν κάμπον συγκεντροῦνται ἀποσπάσματα καὶ βαδίζουν πρὸς τοὺς λόφους, ἐνῶ ἄλλα σπεύδουν νὰ ἐνωθῶν μετὰ τῆς Ὀμάδος των δι' ἄλλων ὁδῶν.

Τὸ θέαμα εἶναι ἐξόχως ὠραῖον καὶ ἀπείρως γραφικόν.

Αἱ ὀμάδες συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς ὁρισθεῖσαν θέαιν. Ὁ Ἐφορος τῶν Ὀμάδων καὶ ἀκάματος Πρόεδρος μας εἶναι κατενθουσιασμένος. Καὶ παρετηρήθησαν μὲν σφάλματά τινα ὡς ἢ ἔλλειψις ἀκούσεως συνοχῆς μεταξὺ τῶν Ὀμάδων, ἀπομάκρυνσις ἐνίοτε Προσκόπων ἀπὸ τὰς ἐνωμοτίας των ἀνευ λόγου καὶ ἐπομένως ἔλλειψις αὐτῶν ὅταν τοὺς ἐχρειάζετο ὁ ἐνωμοτάρχης των, ἐλαφρὸν τέλος ἀνακάτωμα τῶν Ὀμάδων περὶ τὸ τέλος τῆς ψευδομάχης—ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου καὶ ἡ φάλαγξ τῆς κυκλωτικῆς κινήσεως ἀπετελεῖτο ἀπὸ προσκόπους τριῶν Ὀμάδων—παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ ἡ γενικὴ πεποιθήσις ὅλων καὶ ἰδίως τοῦ Προέδρου μας εἶναι ὅτι ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε ἀνωτέρα πάσης προσδοκίας. Καὶ ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη εἶναι δι' αὐτὸν ἢ καλλιτέρα ἀμοιβὴ τῶν κόπων καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως του ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Προσκόπων μας καὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν γένει.

Ποδηλάται ἀγγελιαφόροι ἀναφέρουν βαθμηδὸν τὴν ἀφίξιν τῶν διαφόρων ἀποσπασμάτων καὶ μετ' ὀλίγον οἱ ἀρχηγοὶ δηλοῦσιν ὅτι πάντες οἱ Πρόσκοποι εἶναι παρόντες. Πλήθος πολὺ ἡμετέρων καὶ ξένων καθὼς καὶ πλεῖστοι ἰθαγενεῖς ἀναμένουσι τὴν ἐκκίνησιν. Τὸ Σῶμα παρατάσσεται, αἱ Ὀμάδες πυκνώνουν τοὺς στοίχους, ἀντηχεῖ τὸ πρῶταγμα «ἀνὰ τετράδας», «ἐμπρός», «μάρος». Ὁραῖα σαλπίγγων ἐμβατήρια ρυθμίζουσι τὸ βῆμα, ὄχι μόνον τῶν Προσκόπων ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν παρακολουθούντων αὐτοὺς.

Εἰς τὸ Κέντρον αἱ Ὀμάδες, μετὰ τὸν καθαρισμόν τῶν σκευῶν των, διαλύονται καὶ οἱ Πρόσκοποι ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπίτια των μὲ τὸ εὐχάριστον συναίσθημα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Διότι ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἀσκούμενοι ὅπως ἀσκῶνται προσηκουσμένως διὰ τὸ μέλλον τελείους ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, ἐκτελοῦντες οὕτω ὑπερτατον πρὸς αὐτὴν καθήκον.

Καὶ ὅταν τὰ κουρασμένα ἀπὸ τόσους κόπους τῆς ἡμέρας νεανικὰ σώματα ἐξηπλώθησαν εἰς τὰ στρώματά των, ποῖος ἤξευρε ποῖα ὄνειρα τὰ ἐβανκάλησαν, ποῦ τὰ ὠδήγησεν ἢ πίντοτε γρηγοροῦσα φαντασία, ποῖους θριάμβους κατήγαγον καὶ εἰς ποῖον Τέμενος Ἱερὸν, Ἐκκλησίαν τῆς Πίστεώς μας καὶ κιβωτον τῶν ὀνειρῶν καὶ τῶν ἐλπίδων μας, ἐκάρφωσαν στερεὰν καὶ ἀκλόνητον, τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν.

12)25 Μαρτίου 1915.

ΤΑΚΙΤΟΣ ΟΡΣΙΝΗΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΑ'Ι ΡΟΥ

Ἀνοξιάτικη ἡμέρα μόνον, ἡδύνατο νὰ δώσῃ αἴγλην εἰς τὴν ἑορτὴν ἀξίαν τοῦ ὀνόματός της ἀξίαν τῶν κόπων οἱ ὅποιοι μόνον διὰ τὴν καλὴν ἰδέαν κατεβλήθησαν.

Καὶ πράγματι ἡ Κυριακὴ τῆς 8 Φεβρουαρίου καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαινισθῇ τὸ Κέντρον τῶν προσκόπων μας κείμενον ἐν τῇ ὁδῷ Souk el Teufekieh ἀνέτειλε λαμπρὰ. Οἱ πρόσκοποι μὲ πλήρη ἐξοπλισμὸν πολὺ πρῶτ' μετὰ τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος εὗρισκοντο ἐπὶ ποδῶς οὕτως ὥστε εἰς τὰς 9 π. μ. εἶχε περατωθῇ ἡ κατασκήνωσις λαβούσα χώραν εἰς τὸ παρὰ τὸ Κέντρον γήπεδον εἰς σχῆμα Π. Εἰς τὸς 9 45' αἱ ὀμάδες 1, 3, 7 καὶ ἡ ὀμάς τῆς μουσικῆς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς διὰ τὰ προστάγματα τὸν ἀρχηγὸν Α. Μπουραζάνην παρατάσσονται ἑκατέρωθεν τῆς πρὸ τῆς εἰσόδου ὁδοῦ διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν.

Πρῶτος φθάνει εἰς τὸ Κέντρον ὁ Πρόεδρος τῆς Κ.Ε.Α. κ. Ἀντ. Μπενάκης, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου οὐκ' ὀλίγον συνετέλεσεν ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν ἐγκαινίων ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐνεθουσίασε διότι ἐλάμβανον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἰδοῦν μεταξύ των τὸν Πρόεδρον των τὴν ψυχὴν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ προσκοπισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς 10 πλέον ἤρχισαν προσερχόμενοι καὶ οἱ ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἐνδιαφερόμενοι καὶ οἱ ἐπίσημοι μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Α. Ε. ὁ Διπλ. Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Ξυδάκης, ὁ Γ. Πρόξενος κ. Βερενίκης, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Μέμφιδος κ. Νεκτάριος, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλ. Κοινοτήτος, τοῦ Κέντρον, τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου, τῆς Φιλοπτώχου τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν, ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Κοινοτήτος κ. Ρόστοβιτζ βέης, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν Ἀμπετείου καὶ Ἀστικῆς μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, ἡ Διευθύντρια καὶ αἱ Διδασκάλισσαι τοῦ Ἀχιλλοπουλείου Παρθεναγωγείου, ἡ Α. Ε. Κομανὸς πασᾶς μετὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ Νοσοκομείου, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Manchester Προσκόπων Major Cronchau μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, τὰ Συμβούλια τῶν Ἀγγλων, Γάλλων καὶ Ἰταλῶν προσκόπων καὶ τμήματα Προσκόπων τῶν ἐν λόγῳ Σωματείων κ. τ. λ.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε δι' ἁγιασμοῦ τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιατάου ἀρχιμανδριτοῦ κ. Εὐαγγελίδου καὶ τοῦ αἰδου. πατρὸς Νικολάου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὁ κ. Μικὲς

Μαῦρος ἀφοῦ ἠὺχαρίστησεν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς προσελθόντας ἵνα τιμῆσωσι τὴν σεμνὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Προσκοπέου ἑορτὴν ἐξεφώνησε λογιδριον διὰ τοῦ ὁποίου ἐχαιρέτισε τὸ γεγονός καὶ ἐξέθεσε τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπιτελεσθέντα, ἀνέπτυξεν εἶτα ἐν ὀλίγοις, τί ἐστὶ προσκοπισμὸς καὶ κατέληξεν ὡς ἑξῆς περίου:

«Τὸ Κέντρον λοιπὸν τοιούτου ἔργου ἐγκαινιάζομεν σήμερον ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους μας διότι εἶνε ἐθνικόν, μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ εἶνε ἡγιασμένον καὶ αἰώνιον ὅπως Αὐτῇ. Ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τούτου ζητοῦμεν τὴν συνεργασίαν τῶν διδασκάλων, αἱ παιδαγωγικαὶ γνώσεις καὶ αἱ συστάσεις τῶν ὁποίων θὰ μᾶς εἶνε τὰ μάλιστα ὠφέλιμοι. Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ζητοῦμεν τὴν ἀρωγὴν καὶ ὑποστήριξιν ὄλων ἵνα παρασκενάσωμεν τοὺς νέους ἐφήβους τῆς ἀρχαίας Σπάρτης οὔτινες ὅταν θ' ἀντικρῦσωσιν αὐριον τοὺς μαχητὰς τοῦ Μπιζανίου καὶ τοὺς ἀνδρείους τοῦ Κιλίκις καὶ τῆς Τζουμαγιάς μὲ αὐτοπεποιθήσιν θὰ τοὺς λέγωσιν:

«Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες».

Τὸν κ. Μαῦρον διεδέχθη ἡ Α. Ε. ὁ Διπλ. Πράκτωρ ὅστις ἐπαινέσας τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῶν ἰθυόντων τὸ Σῶμα ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὰς προόδους καὶ παρέστησε τὴν ἀνάγκην πάσης συνδρομῆς πρὸς καρποφόρησιν τοῦ θεσμοῦ ὅστις τόσον οὐσιαστικῶς ἐξυπηρετεῖ τὴν Πατρίδα.

Ὁ Γ. Πρόξενος κ. Βερενίκης, ὁ ὁποῖος τόσον συνδέεται μὲ τὸ Σῶμα δὲν ἠθέλησε νὰ παραλείψῃ ἵνα καὶ πάλιν ὁμιλήσῃ κολακευτικώτατα ὑπὲρ τοῦ Σωματείου μας. Μολονότι εἶπεν ὁ κ. Βερενίκης πολλὰ ὠραία ἐλέχθησαν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ ὑπὸ τῶν προλαλησάντων, ἐν τούτοις ζητῶ τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Δ. Πράκτορος ὅπως καὶ ἐγὼ χαιρετίσω τοὺς Πρόσκόπους καθ' ὅτι ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι λόγοι ὅπως ἐνδιαφέρωμαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἀφοῦ ὑπέμνησε τὴν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσαν πάντοτε οἱ Πρόσκοποι εἰς τοὺς ἐπισήμους καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ Δ. Πρακτορείῳ ὑποδοχὴν κατὰ τὴν 1ην τοῦ Ν. ἔτους, ἐξῆρος εἶτα τὰς προσπάθειας τῶν ἰθυόντων πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ καθ' ἑξοχὴν πατριωτικοῦ ἔργου τοῦ θεσμοῦ τῶν Προσκόπων.

Ὁ εὐπαίδευτος καὶ εὐγλωττος κληρικὸς κ. Εὐαγγελίδης διαδεχθεὶς τὸν κ. Βερενίκην εἶπεν ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ εἶνε καὶ ἐθνικὴ ἀφοῦ συμπίπτει μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁ Ἐθνισμὸς καὶ ἡ Θρησκεία ἐθριάμβυσαν πάντοτε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἡδὴ ἐξηκολούθησε: Ζῶντες μεταξύ ἀνησυχίας καὶ

χαρᾶς μὲ τὰ ἐπικείμενα γεγονότα ἄς ἀναμνησθόμεθα ὅτι οἱ πρόγονοί μας διέσωσαν τὸν πολιτισμὸν ἐπὶ αἰῶνας ἐπὶ τῆς πίστεως καὶ τοῦ δικαίου πεποιθότες.

Τὴν κατακλιδα τῶν καταχειροκροτηθέντων λόγων ἔθεσεν ὁ θαλλερὸς πρεσβύτης καὶ κράτιστος πατριώτης κ. Ρόστοβιτς ὅστις ἀφοῦ συνεχάρει τοὺς ρήτορας μὲ ὀλίγα πρακτικώτατα λόγια ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς προσκεκλημένους εἶπεν ὅτι χρειάζεται πρὸ παντὸς ὕλική ἀρωγή ὅλων ἵνα τὸ Σῶμα ζήσῃ καὶ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμὸν του.

Καὶ ἤδη ἄλλοι μὲν κατευθύνονται εἰς τὸ παραπλεύρωσ τοῦ Κέντρου ἐκτεταμένον γήπεδον ἔνθα οἱ πρόσκοποι παρατεταγμένοι ἀνέμενον τοὺς ἐπισήμους, ἄλλοι δὲ πρὸς τὸ κυλικεῖον ἔνθα νέοι ἐκφωνοῦνται λόγοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Καράλλη καὶ Λιούφη οἵτινες χαιρετίζουσι τὰ Προεδρεῖα καὶ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν ξένων προσκοπικῶν Σωματείων οἵτινες ἀνταπαντῶσι δι' ἐνθουσιωδεστάτων λόγων καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων προσκόπων.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Προσκόπων παρατεταγμένων ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Δ. Πράκτορος, τοῦ Γ. Προξένου, τοῦ Μητροπολίτου Μέρφιδος καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ε. Κ. Αἰγύπτου, οἵτινες συνεχαιρόντο τοὺς χαιρετίζοντας αὐτοὺς Ἀρχηγούς, Ὑπαρχηγούς καὶ Προσκόπους τοῦ Σώματος.

Οὕτω ἔληξεν ἡ ὥραία ἐορτῆ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Κέντρου ἀφίσασα ἀρίστα εἰς τοὺς συμμετασχόντας καὶ τιμήσαντας αὐτὴν ἐντυπώσεις.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Ε. Κ.)

ΣΩΜΑ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ ΣΑΜΟΥ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὴν 30 Ἰανουαρίου ἐν Καρλοβασίῳ ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἔδωκαν τὸν ὄρκον τοῦ Προσκόπου πάντες οἱ δόκιμοι. Ἡ τελετὴ ἐγένετο συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Σώματος. Ἠρξάτο δι' ἐπιτυχεστάτης προσλαλιάς τοῦ διοικητοῦ κ. Ἀδοσίδου, ἀνυπτύξαντος διὰ μακρῶν τὰ ἀγαθὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ. Μετὰ ταῦτα οἱ δόκιμοι ἔδωκαν τὸν ὄρκον τοῦ Προσκόπου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὀρκωμοσίας οἱ Πρόσκοποι μετέβησαν εἰς τὴν παρὰ τὸ Καρλόβασι θέσιν Πενκάκια καὶ ἐφύτευσαν πεύκας. Ἡ ἐθνικὴ αὕτη ἐργασία ἥτις γίνεται ἐν Καρλοβασίῳ ἢ πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὸ μέλλον ὀφείλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Σώματος κ. Κ. Πανέριν, τὸν Ἐφορὸν Ὁμάδων Σάμου Κηπιώτην καὶ τοὺς ἐνθέρους ὀπαδοὺς τοῦ Προσκοπισμοῦ κ. κ. Ἰωαννίδην, Νικολάου, Πα-

πανικολάου, Βασιιάδην, ἅπαντας μέλη τῆς Π. Ε. Καρλοβασιῶν ἐφ' ὧν καὶ συγχαίρομεν θερμότερα αὐτούς.

(Ἐκ τῆς Ἐφ. Νέα Ἡμέρα 14 Φεβρουαρίου 1915.)

ΣΩΜΑ ΙΣΜΑΗΛΙΑΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΝΑ ΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ

Εἰδοποιηθέντες ἀφ' ἐσπέρας προσήλθομεν τὴν πρωΐαν τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἐν τῷ Κέντρῳ ἔνθα διασκευάσαντες τὰς ἀποσκευὰς ἡμῶν καὶ ἐφόδια, ἐπορεύθημεν πρὸς τὴν ἀποβάθραν ἔνθα ἀνέμενον ἡ πρὸς χρῆσιν τῶν προσκόπων δαπάναις τοῦ Ἀρχηγοῦ κατασκευασθεῖσα μικρὰ θαλαμηγὸς «Mary» μετὰ τῆς μικρᾶς λέμβου τῆς ὀ «Πρόσκοπος.»

Χαρούμενοι εἰσήλθομεν ἄδοντες καὶ ἐπελήφθημεν καθηκόντων ναυτοπροσκόπων, ἐλύσαμεν τὰς πρυμάτσαις, ἐλάβομεν τὰς θέσεις μας, εἰς δὲ τῶν ἐνωμοταρχῶν ἐξετέλει χρέη Μηχανικοῦ, ὑψώσαμεν τὴν Σημαίαν καὶ ἐξεκινήσαμεν ἀκριβῶς τὴν 9 π. μ. Διερχόμενοι πλησίον τοῦ Γαλλικοῦ θωρηκτοῦ Requin σταθμεύοντος ἐν τῇ λιμνῇ Timsah ἐχαιρετίσαμεν αὐτὸ διὰ τῆς Κυανολεύκου. Ἀντεχαιρετίζοντες οἱ Γάλλοι ἐζητωκραύαζον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἐπλέομεν μὲ ταχύτητα 9 μιλίων, ὁ καιρὸς ἦτο ὀμιχλώδης καὶ προσέδιδεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ὅλον τὸν χρωματισμὸν χειμερινῆς πρωΐας.

Πλέοντες οὕτω ἐχαιροῦμεν τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τῶν ἀγγλικῶν πυροβολαρχιῶν. Διευθυνόμενοι εἰς Toussoum, Σταθμὸν τῆς διώρυγος, ὅστις ἐδέχθη καὶ τὰ πρῶτα πυρὰ τῶν Τούρκων, ἐκλήθημεν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀνιχνευτῶν, ὅπως ἀποσύρωμεν τοῦ μέσου τῆς διώρυγος πτώματα Τούρκων ἀνεκοψεν ὄθεν τὸν πλοῦν ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὤρισεν ἐκάστου τὴν θέσιν, οὕτω ὀδηγηθέντες καὶ μὲ τὴν ἀρπάγην ἀνὰ χεῖρας ἐπλησιάσαμεν ἐν τῶν πτωμάτων, ἐκρατήσαμεν αὐτὸ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πλοίου καὶ ἐν μέσῳ ἀστειοτήτων ἐπλησιάσαμεν τὴν ἀκτὴν ὅσον ἦτο δυνατόν τότε ἐπεβιάσθησαν τοῦ «Προσκόπου» δύο ἐξ ἡμῶν καὶ μετέφερον τὸ πτῶμα εἰς τοὺς Ἰνδοὺς οἵτινες ἔθαψαν αὐτὸ ἀφ' οὗ τὸ ἠρεύνησαν.

Θεωρήσαντες τὸ κυνήγιον τοῦτο λίαν ἀηδὲς καὶ κάκοσμον παρητήθημεν, καὶ ἐπλεύσαμεν εἰς Toussoum χωρὶς νὰ σταματήσωμεν ἄλλοῦ, συνηγήθημεν δὲ πολλὰ πτώματα Τούρκων. Περὶ τὴν 10 π. μ. ἐδέσαμεν τὸ πλοῖον εἰς τὸ Σταθμὸν Toussoum καὶ ἐξήλθομεν ἀφήσαντες φρουρὰν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὁ Ἀρχηγὸς ἡμῶν παρουσίασε τὴν ἐκ τοῦ Στρατηγείου

ἄδειαν εἰς ἀξιωματικὸν Ἄγγλον, ὅστις καὶ παρέσχεν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν πολυτίμους λεπτομερείας ἐπὶ τῶν θέσεων ὅπου συνήφθησαν ἡ μάχη καὶ ἡ νυκτερινὴ ἐπίθεσις τῶν Τούρκων.

Προσελθὼν ὁ ἀρχηγὸς ὁδήγησεν ἡμᾶς καὶ πορευόμενοι εἰς ἀνίχνευσιν ἐζητοῦμεν θραύσματα ὀβίδων ἀνὰ τοὺς λόφους, εὔρομεν πλείστα σφαιρίδια Shrapnel, ἔμπρηστα, κάλυκας κ.λ.π. ὅτε αἴφνης κροτεῖ τὸ πυροβόλον ἐκ μικρᾶς τῶν λόφων ἀποστάσεως, νομίσαντες ὅτι ἤρχισαν καὶ πάλιν αἱ ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων ἐσπεύσαμεν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ὅστις μᾶς εἶπεν ὅτι ἴσως πρόκειται περὶ ἐπισημάνσεως, παρευρεθέντες δὲ εἰς Toussoum ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῶμεν εἰς «Serarium» εὔρομεν ἓνα ἀξιωματικὸν ἰατρὸν καὶ ὃ Ἰνδοῦς οἷτινες παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ ὁδηγήσωμεν αὐτοὺς εἰς Ἰσμηλίαν παρητήθημεν ὅθεν τῆς εἰς Serarium πορείας καὶ ἐπιβιβασθέντες τοῦ πλοίου ἐπεστρέψαμεν εἰς Ἰσμηλίαν, ἦτο ἡ δωδεκάτη ἡδὴ καὶ ἡ θαλασσία αὔρα ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς μεγάλην ὄρεξιν, καὶ ἀνοιξαντες τοὺς σάκκους ἡμῶν ἐγευματίσαμεν.

Ἄγγλικὸν Τορπιλοβόλον ἀντικαιρέτησεν τὴν «Mary» παρὰ τὸ Cheik-Enedec.

Ἀποβιβασθέντες τὴν 1 μ.μ. προσήλθομεν εἰς τὸ Κέντρον καὶ ἐπεδόθημεν εἰς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως ἡμῶν τὴν 3 μ.μ. παρασκευάσθη τέιον ὑπερ ὅμοις ὑπελείπετο κατὰ πολὺ τῶν σαρακοστιανῶν μας ὧν ἐπὶ τῆς ἀμακάτου ἐγεύθημεν. Προσεφέρθησαν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ἡμῶν μερικὰ τῶν εὐρημάτων καὶ διελύθημεν περὶ τὴν 4 μ.μ. σκοπεύοντες ὅπως συνεχίσωμεν προσεχῶς, τὰς ἐπὶ τῆς διώρυγος ἐκδρομὰς ἡμῶν.

ΟΙ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ 1 ΟΜΑΔΟΣ Ι. Α.

ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Ἀκούσαμε τὲς προάλλες τὸ ἀκόλουθον μικρὸν ἐπεισόδιον.

Δύο πρόσκοποι ἐστέκοντο ἔξωθεν προθήκης καταστήματος συνομιλοῦντες ὅπότεν ὁ εἰς δι' ἀστείότητα ἔψωσε τὸν γρόνθον του προσπονηθεὶς ὅτι θὰ κτυπήσῃ τὸν ἄλλον. Οὗτος ἀπομακρύνει τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὰ ὀπισθεν ὅπως προφυλαχθῆ προσέκρουσε ἐπὶ τῆς ὑέλου τῆς προθήκης καὶ τὴν κατεθριμάτισε.

Πράττοντες ὅπως διόλου τὸν ἀντίθετον ἀφ' ὅτι ἄλλα παιδιὰ θὰ ἔπραττον, οἱ δύο οὗτοι πρόσκοποι οὔτε κἂν ἐπεχείρησαν ν' ἀπομακρυνθῶν καὶ φύγουν, ἐστάθησαν ἐκεῖ, ἀνεγνώρισαν τὸ σφάλμα των καὶ ὑπεσχέθησαν

νὰ ἐπανορθώσουν τὴν ζημίαν τὴν ὁποία ἐπροξένισαν.

Αὐτὸ βεβαίως ἦτο ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πράξουν. Εἶνε ἴδιον δειλοῦ ὅταν ἀφοῦ σφάλῃ δὲν ἀναγνωρίζει τὸ σφάλμα του. Εἴμεθα σχεδὸν βέβαιοι ὅτι ἄλλα παιδιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν λάβει Προσκοπικὴν ἀνατροφὴν θὰ ἐφέροντο ἀπερισκέπτως καὶ θὰ ἔφρευγον, δίκως νὰ ἀναγνωρίσουν τὸ σφάλμα των.

Οἱ Πρόσκοποι ἔχουν ἐννοήσῃ πλέον ὅτι ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην καὶ θὰ κάμουν πάντοτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ὀρθὸν οὕτως ὡστε κανεὶς νὰ μὴ μετανοήσῃ δι' αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἐὰν σφάλῃς ἀναγνώρισε τὸ σφάλμα σου.
(Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Περιοδικοῦ Scout)

Α. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 4 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄ Καπετὰν Γιάννης διηγεῖται :

«Μία φορὰ ταξίδευε ἓνα; καπετάνιος μὲ ἄλλους δέκα. Σὰν βγήκαν στὸ πέλαγος τοὺς ἔπιασε μεγάλη φουρτούνα καὶ τὸ πλοῖο βυθίστηκε! Σὰν ἤσυχασε ὁ καιρὸς, κατέβηκαν ὅλοι ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ πήγαν σπῆτι του!»

— «Μὰ ἀφοῦ βυθίστηκε τὸ πλοῖο θὰ πνίγηκαν ὅλοι!» φωνάζει κάποιος.

— «Ὁχι, ἐπειδὴ ἦταν καταδύμενο!»

Τὰ δάκτυλα τοῦ Διαδόχου μας.

Πρόσκοπος Α, κουνώντας τὰ δύο πρῶτα δάκτυλα τοῦ ἀριστεροῦ χειροῦ του:

«Ξεύρετε, λέγει σοβαρὰ, πῶς ὁ διάδοχός μας δὲν μπορεῖ νὰ κουνήσει αὐτὰ τὰ δύο δάκτυλα;»

«Ὅλοι τὴν κνιτάζουν μὲ ἀπορία, ἴσως καὶ μὲ δυσπιστία. Κάποιος ρωτᾷει:

«Γιατί δὲν μπορεῖ;»

Πρόσκοπος Α. «Ἐπειδὴ εἶνε δικὰ μου.»

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ποτὲ μὴ γράφεις τίποτε τὸ ὁποῖο θὰ ντρεποῦσούν νὰ ὑπογράψῃς.

— Κάλλιο ν' ἀχῆς θάρος παρὰ τύχη.

— Μία δουλειὰ δὲν ἔχει ἀξίαν παρὰ ἂν σοῦ στοίχισε κάτι.

— Τὸ τι κάμνομε δὲν ἔχει τόση σημασία, ὅσο τὸ πῶς τὸ κάμνομε.